

A BEVÁNDORLÓ

MEGJELEN MINDEN KEDDEN ÉS PÉNTEKEN.

Szerkeszti: SINGER MIHÁLY.

MAI SZÁMUNK 5 CENT.

VI. Evfolyam. 71. szám.

NEW YORK, N. Y., PASSAIC, N. J., PITTSBURG, Pa., CHICAGO, Ill., PÉNTEK, 1909. SZEPTEMBER 3-án.

VI. Year. No. 71.

VISSZAVONT VÁD

KÖVÉR SANDOR FÖELNÖK ÉS A MAGYAR NAPILAP.

Néhány hónap előtt a Johnstowni angol lapok leközölték a hírt, hogy egy Hrivnyák Andri nevű ember Kövér Sándort, akit a Verhovay-Egyletnek legutóbb Pittsburgban megtartott konvenczióján főelnöknek megválasztottak, a bíróság előtt zsarolással és jogosulatlan illetékek elfogadásával vádolták. A bíróság Kövér Sándort vád alá helyezte a panasz alapján és csak 300 dollárnyi kezesség mellett hagyta meg szabadlábon.

Amint olvasóink tudják, mi ezt a hírt leközöltük s hozzáfűztük a megjegyzést, hogy reméljük ugyan, miképp a Kövér Sándor ellen emelt vád alaptalannak fog bizonyulni, de a legnagyobb amerikai magyar egyet erkölcsi tekintélyének érdekében megköveteljük, hogy Kövér Sándor, míg ügye tisztázva nem lesz, mondjon le a főelnökségről.

Eme természetes követelésünk miatt, a melyt Kövér Sándor urnak, ha van érzelme a tisztesség iránt, önként kellett volna teljesítenie, a Verhovay-Egylet főtisztikarának felhatalosa, a Magyar Napilap és ennek káti szerkesztője, a különféle hatóságok Rudnyánszky Gyula név alatt ismernek, megrohanták a Bevándorlót és ennek szerkesztőjét azzal vádolták, hogy a tények elferdítésével megtevéseni akarja a magyarságot s a Verhovay-Egyletet egyszerűen felrobbantani.

Szere a rudnyánszkyadókra annak idején megfeleltünk és így ismétlésekbe bocsátkozni nem akarunk.

De a Magyar Napilap, mely annak idején előtte ismeretes okokból a Verhovay-Egylet nyolcezer tagja előtt eltitkolta, hogy főelnöküket a legpiszkosabb büncselekmény elkövetésével vádolják, most öles betűkkel hirdeti, hogy a vádló Hrivnyák Andri a Kövér Sándor ellen emelt vádat visszavonta és kijelentette, hogy tévesen ítélte meg a tényeket s a feljelentést ezenel visszavonja.

Mi ennek őszintén örülünk s azt is készségesen el akarjuk hinni, hogy Kövér Sándor nem gyakorolt sem közvetlenül, sem közvetve semminemű befolyást Hrivnyák Andri, hogy a vádat visszavonja. Igaz ugyan, hogy Kövér Sándornak, már a Verhovay-Egyletre való tekintettel ragaszkodnia kellett volna a tárgyalás megtartásához, hogy ártatlansága a bíróság előtt kiderüljön. Ha azonban ezt tenni elmulasztotta, akkor minden esetre felelősségre fogja ugyanezek a bíróság előtt vonni Hrivnyák Andri, amiért ez a legpiszkosabb büntény elkövetésével, zsarolással vádolta őt.

Kövér Sándor ellen tehát ez idő szerint vád nem létezik. Ezt a Magyar Napilap a keddi számában konstatálta. De nem elégedett meg ennek konstatálásával, szükségesnek tartotta, hogy ezzel kapcsolatosan kirohanjon mások ellen és kirohanjon különösen ellenünk, a Bevándorló ellen.

Azt írja az irodalmi ízlésű költő, akit mint említettük, Rudnyánszky Gyula név alatt ismernek két országnak hatóságai: „Az a hajszá, melyet a Verhovay-Egylet sajtóbanditákkal szövetségben ellenségei Amerika e legnagyobb egylete élén álló Kövér Sándor főelnök ellen indítottak, nem vezetett észlelő. Egyetlen tagot sem tudtak eltántorítani a Verhovay-Egylet zászlójától, s azok a rágalmakból és szemnyel higitott tintacseppekből ösz-

szelvasztott sárdarabok, amelyekkel Kövér Sándor egyes jellemeit akarták az amerikai magyarság előtt bepiszkitani, a gonosz szándéku hajgálókra estek vissza.”

Majd ekképp zárja be a cikket: „Mindeni világosan látja tehát már, hogy az egész vád csak boszu műve. Meghuzolni akarták a Verhovay-Egylet irigyei és ellenségei Kövér Sándort, hogy a közszereplés teréről elriaszák és a Verhovay-Egylet vezetésének odahagyására bírják, hogy ezáltal egy nagy lépéssel közelebb jussanak kitűzött céljuk, az egyet szétrobbantása felé. Hogy ez a szándék állott háttérben a Kövér Sándor ellen emelt vádak mögött, nyíltan kitéjük ez abból, hogy a Verhovay-Egylet ellenségeinek hivatalos lapja, a Bevándorló erre az alaptalannak bizonyult feljelentésre támaszkodva azt követelte Kövér Sándortól, hogy mondjon le a főelnökségről.”

Erkölségi értékünk felment attól, hogy egy Rudnyánszky Gyulával polemizáljunk. Cikkekének egyes részeit csak azért iktattuk ide, hogy a fiókok meglásák, hogy a Magyar Napilap és Hivmondó, s ezeknek csinálója, Rudnyánszky Gyula, kit képviselnek: a tagok érdekét-e, avagy a főtisztikarét.

Egy szóval sem említi fel a Napilap, hogy a New York állami biztosítási hatóság eljárni készül a Verhovay-Egylet ellen, mivel nincsen bekebelezve. És egy szóval sem javasolják a főtisztikar fizetett bérenzeit, hogy a Verhovay-Egylet a nyolcezer tag érdekében haladéktalanul törvényesíteni kell. A Rudnyánszkyék azt nyolcezer magyar munkás alig érdekli. A fődolgoz: a főtisztikar fizet, ezt tehát szolgálja kell.

Mi szívesen maradunk meg az „ellenségek hivatalos lapjának”. Az ellenségek fogják megmenteni az egyetlet, melyet Rudnyánszky-féle barátok akarnak Judás-pénzért tönkresilyantani.

Singer Mihály.

Egyveleg.

A trónörökös et comp. kontra Burián. — Magyarellenés tüntetés Mária Czellben. — A stuttgarteri szocialisták. — A budapesti kenyérgyár. — József főherceg alapítványa. — A gróf ur jegesmedvét lőtt.

A trónörökös annyira szereti a magyarokat, hogy meggyűlölte Burián báró közös pénzügyminisztert azért, mert Boszniában — kutyakötelességéhez híven — némileg segítette a magyar ipart és kereskedelmet. Ferenc Ferdinánd utasította Bienerthet, hogy rohanjon neki Buriánnak, ezt az osztrák miniszterelnök a parlamentben meg is eszelekedte. Eddig nem ujság semmi. Most jön az ujság! Burián utóda Zichy János gróf lesz. Zichy az egyedüli magyar barátja a trónörökösnek, mellesleg korifeusa a legerőszakosabb magyar politikai pártnak: a néppártnak.

Magyar katolikusok Mária Czelle zárandokoltak, ahol a németek cseheknek nézték őket és keservesen leabuzgolták az egész ajtatos társaságot. Lelkünkben örülünk ennek és hálás bravókat küldünk — az egyébiránt nagyon pimasz — németeknek ezvikipuszkis kíséretében. Sőt felkérjük — hagyományos szeretettel — a német sógort, ne teketóriázzon sokat, — a német sógort, ne teketóriázzon sokat, — rugjon ki, pofozzon föl, köpjön le a min-

den magyart, aki még a keserves szüz Máriáját sem tudja odahaza, abban az egynehány százezer templomban megtalálni. Aki a gyomrát meg Ausztriában gyógyítani: azt rugja gyomorba, aki a fejét, azt üsse kupán, aki ruhát onnan visz, azt tetoválja ki, szóval surjon, vágjon, karmoljon, hogy a magyarok Istene áldja meg! — Így talán zöld ágra vergődhetnék még valahogy Magyarország is!

A stuttgarteri szocialisták megkapták a württembergi királyi asztalánál. Ez már beszéd! Csak már egyszer komolyan rájárna a rud arra a kellemetlen demagóg fajzatra, amely a trónörökösök gáblizik, a trón előtt pedig mint a megvert kuvasz, alázatoskodik, lebzsel és sunyit.

Budapesten megnyílt a kenyérgyár! Le a kalapot Bácsy polgármester előtt! Végre egy ember, aki keveset beszél, sokat tesz. Nem ábrándozik, hanem megvalósít. Orvos, aki ismeri a betegét. Talán meg is menti. Segítse rá a magyarok istene, mert az utolsó állomás előtt vette észre Budapest halálos szociális mizériáit. Munkáslakások, kenyérgyár... Nagyszerűen indul Budapest érdemes polgármestere, csak még egy akasztófát állítson fel, — mondjuk, a szénatéren — a budapesti háziurak részére!

József főherceg 11 ezer koronás alapítványt tett a nevével viselő dragonos-czred részére. A fenséges ur úgy látszik tévedett, vagy talán az udvarmester hibázta el a dolgot? A pénz rossz címre ment. Kérjük szeretettel, a kenyérgyár! a kenyérgyár! Az várta a pénzt, nem a dragonosok!

Andrássy Kálmán gróf az északi sarkon egy gyönyörű jegesmedvét terített le. Így szól a fáma! Semmi kétség, a gróf jegesmedvét lőtt, a magyar ipar pedig azért gutaitott, mert nincs pénz, nincs tőke, nincs hozzáértő ember, aki magyar gyárakat alapítson. Azalatt, a mig Andrássy Kálmán gróf az északi sarkon jegesmedvét lőtt, Amerikában cirka huszezer fajmagyar lépett partra és 25 collárral a tarsolyában, vándorbotra alkalmasnak találtatott. Azalatt McKees-Rocksban a trószat vámpírjai agyonhették és agyonverték a magyar hontalakat. Gratulálunk a medvéhez, gróf ur! Csak folytassa! Az esti fény és szent Hubert legyenek önnek!

ár—

Az északi sark.

Dr. Cook eljutott oda is.

Az embernek manap már semmi sem lehetetlen. Buvárkodó eszével behatol a vizek fenekébe s felmegy a csillagos égig. Most azzal a hírrel lepte meg a brooklyn dr. Cook Frigyes a világot, hogy eljutott az északi sarkig. Tavaly, április 21-én jutott el oda, ahol eddig emberi láb nem járt s tizenhat hónapja került, míg a fagyos vidékről visszajuthatott az emberi kultúrába.

Dr. Cook holnap szombaton érkezik Koppenhágába, ahonnan nem sokára visszautazik az Egyesült Államokba.

Dr. Cook azt írja, hogy éhséggel és fagygyal kellett megküzdnie, míg eljutott az északi sarkra, ahol szerinte a természet vadai vannak. Sok vadat látott, melyek vadászokat fognak odacsalni és ezzel az eszkimókat is bevonná az emberi társadalomba.

ÉLJEN A KIRÁLY!

FERENCZ JÓZSEFNEK HENTZI-ALAPITVÁNYA.

A korhamisító történelem egyik legarczátlanabb hazugsága kétségtelenül az, hogy I. Ferencz Józsefet a „legalkotmányosabb” magyar királynak, a szolgalelkűség pedig, — egy nemesen rajongó költői lélek egészen más ezézzel és értelmezéssel megirt frázisa után — a „legelső magyar embernek” nevezte el.

Az elmúlt napokban — mint ezt augusztus 18-án vezérezikben megirtuk, — odahaza a szerencsétlen és boldogtalan magyar nemzetnek, a mi édes testvéreinknek fátumát kifejező évfordulóra fordult ismét az idő. Ez az egyetlen nap Magyarországon, amelyen még a haragok is hazudnak, mert hálaadó isteniszteletre hivatogatólag csendül meg a hangjuk, az oltárokon pedig áldozati lángok gyulnak ki, amelyek ha megközelítik a legfőbb vallási eszmény magasságát, odafönt az Igaz ág nevében, boszuért harsognak és rettenetes megtorlásért! Ilyen hálaadó imák szállnak az ég felé minden augusztus 18-án, I. Ferencz József minden születésnapján.

Engedtessek meg nekünk, hogy ma újból megemlékezve erről az évfordulóról, mi is „dieshimmusz” írjunk, még pedig — hogy a leglojalisabb költőt is tulieztáljunk, — szüllessen eme „dieshimmusz” abban az ünnepi jegyben, amelyben maga I. Ferencz József vélte legméltóbban megünnepelni születésnapját. I. Ferencz József ugyanis most, születésnapján, azzal ünnepelt, hogy — amint hazulról értesülünk — hadseregének közjávára tett egy Hentzi-alapítványt. Hát ünnepeljük mi is ezzel emez „érdemes” férfit.

A magyar nemzet titáni harezát, tudjuk, 1849-ben letiporta — nem a diesdőséges osztrák armádia! — hanem az a fatális nemzetközi helyzet, mely lehetővé tette, hogy a nyomorult zsoldos osztrák horda orosz bérenceket hivatott segítségül. Azóta is a nemzetközi helyzet és a magyar politikai élet nemzetközi hiányossága okozza, hogy — eltekintve a Deák Ferenczek végzetes tévedéseitől — Magyarországnak jobb időbe vetett reménységgel kell túrnia. Ez a türelem passzív heroizmus és olyan szent heroizmus, mely megérdemli az egész világ tiszteletteljes elismerését. Az utczán, a közéletben ripkör tempónak minősítjük, ha látjuk, hogy suszterinasok otromba módon csufoskodnak, vagy piszkálnak türelmes járókelőket. A beestelenség szótárában milyen megfelelő kifejezést keressünk tehát amaz uralkodó számára, aki a magyarságnal való bánásmódjának ripkéségében versenyre kel a vásott kaptafacemetékekkel, otrombaságában pedig felülmulja azokat?

Ferencz József omlatg, mozaik államai, a magyar korona mestergerendáján lógnak; házának egzisztenciája, sorsa, mindene a „lovagias” magyar nemzet hüllé türelmén mulik; milliókat sarezol ki Magyarországból; unos-untalan szemellenlül hivatkozik a „lovagias” magyar nemzetre és ha családi toron ünnepi duhajt rikolt, ha virágos kedve kerekedik, ha primitív örömet akarja kifejezni: ak-

kor újvást és újvást arczalköpi, meggyalázza, tehetetlen haragra izgatja lovagias „magyar” népét.

Születésnapján, Szent István koronájának viselője, annak a Hentzinek alapítványával ünnepel, aki prototipusa volt a Haynau-, Karaffa-faj undok szörnyetegeknek, aki még a legtündöklőbb emberi erényt, a hősiességet is vissza tudta fordítani, hogy csak a megvetés számára jegeztessek fel. Rongy bérenczét, aki nem eszményt, nem ideált, hanem gaz életét védte maekszivóssággal az elorzott Budavarában a fellángolt nemzeti haraggal szemben, ezt a vállrojtos zsoldos szolgát újra és újra felidéz a sirok sötétjéből, előrántja a csontvázat, odateszi ünnepi asztalára, megmámorosodik újra az ártatlanul ontott vérfürdők gyalázatos emlékeitől: így ünnepel a magyar király.

Éljén tehát a magyar király! Boldogítsa továbbra is dicső hadseregét a Hentzi-kultusszal, add legyenek azok mind olyan hősök, mint az ő kedvelt Hentzije volt.

A magyar nemzet pedig tartsa oda krisztusi türelmével a másik arczát is, hadi szögassa azt is meg a tegező magyar ember; viselje szent heroizmussal a többi ripökséget is, tegye jégre vérenek melegebb hullámzásait. Ám dolgozzon a nemzet! Teljesítse hivatását minden guny daczára is! A munka fel fogja még emelni a megtorló kart és az le fog sujtan, össze fog zuzni szöröstül-böröstül minden hentziadát és Hentzi-relikviát!

Egyébiránt hosszú életet kívánunk a szeretett királynak és higye el nekünk ő, hogy szinte örjöngeve üvöltjük: Eljen! Eljen!

Árbóc.

A pohár megtelt.

Németek a csehek ellen.

Bécs városa ez idő szerint ostromállapotban van. A város utczái csatatérhez hasonlítanak, a németek és csehek között ismét kitört elkeseredett harcok következtében. Vér is természetesen bőven folyik mindkét részről. A cseh részről gyakran megismételt provokáció folytán ez alkalommal a németek voltak a támadók, akik ezzel a német szövetség jubileumi ünnepségét megzavarni készülő csehekkel megelőzni akarták.

A németek birkatürelmét már régen erősen próbára tette a csehek határt nem ismerő kötekedése s hogy megmutassák, hogy az ő ereikben sem aludtjé folyik, megtámadták a csehek. Csakhamar véres verekedés keletkezett.

A rendőrség megkísérelte a verekedőket szétválasztani, akik minden elképzelhető fegyvernemet igénybe vettek a verekedéshez.

A helyzet a rendőrség megjelenésével eleinte nem sokat változott, csak annyiban, hogy a verekedők száma megnagyobodott.

A rendőrség mindkét harezoló félt megtámadta, s a rendőröket is mindkét részről verték. Később a rendőrök erősítést kaptak, s ennek segítségével sikerült végre a nyugalmat egy kis időre helyreállítani, miután az összes küzdő felek alaposan kifáradtak.

Az elfogottak és sebesültek száma igen nagy.

NÉMETH JANOS

V. CSASZARI ÉS KIRÁLYI KONZULI ÜGYVIVŐ, A LEGERŐSEB ÉS LEGMEGBIZHATÓBB PÉNKÖLDŐ ÉS HAJÓJEGY-ELARUSÍTÓ BANKAR AMERIKÁBAN, A BONFITARSÁK MINDEN NEVEN NEVEZENDŐ ÜGYEIBEN LELKIISMERETESN JAR EL ÉS EZÉRT MINDENKI TELJES BIZALOMMAL CSAK HOZZA FORDULJON. ARJEG TERKEKÉRT, BORITÁKOKÉRT, ÉRT, VALAMINT MINDEN FELVILÁGOSÍTÁSERT IRJON E CZIMEN:

JOHN NEMETH, BANKER, 457 Washington St., New York, N. Y.

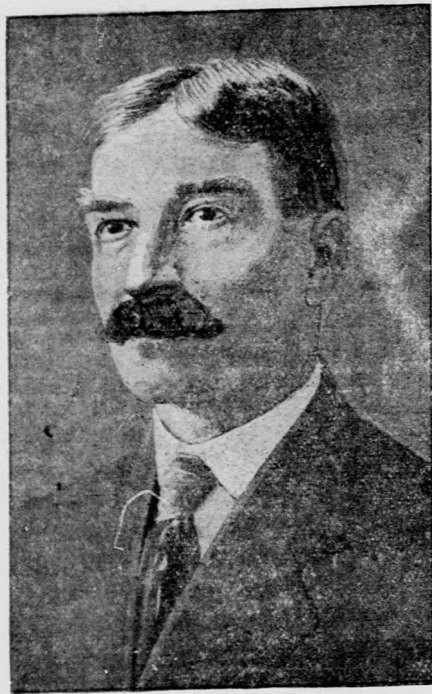
A BEVÁNDORLÓ

MAGYAROK AMERIKÁBAN.

Ki legyen a polgármester East Chicagóban?

Oklahomai és harbri magyarok figyelmébe.

Miért szavazunk dr. A. G. Schliekerre?

„Huszonegy esztendője ismerem dr. Schliekert, mondja Horváth József, és merem állítani, hogy hálátlan az a magyar ember, aki nem szavaz rá. Miért? Azért, mert Schlieker dr. mint orvos állandóan támogatta a magyarokat. Azért, mert Schlieker dr. amerikai létére megtanulta a mi nyelvünket és azért, mivel nincsen olyan szegény magyar ember, aki ha hozzá fordul támogatásért, elutasításban részesülne. Hogy milyen ember dr. Schlieker, arra nézve álljon itt a következő eset:

Kertész János honfitársunk egy évvel ezelőtt megbetegedett. Hat hónapig fekvődött nála, nem keresett egy centet sem. Ezt jól tudta Schlieker dr., de azért naponta kétszer is ellátogatott hozzá. Amikor én is kiestem a munkából és a burdosokat fel kellett adnom, azt mondtam az orvosnak, hogy Kertészt be kellene vinni a kórházba, de nincs pénzünk a szállításra. Dr. Schlieker erre a maga zsebéből vett ki pénzt, átadta nekem és bevitette az embert a kórházba. De ez nem az egyetlen eset. Száz esetben adott kisebb-nagyobb kölcsönt minden hozzáfutó magyaroknak, és ha bármikor egy szegény beteg honfitársunk hozzátért, még a gyógyszerét is ingyen adta. Megérdemelte tehát, hogy minden derék magyar ember most legalább azzal fizesse vissza az embernek a sok jót, amit velünk tett, hogy rá szavazunk?

Ha polgármester lesz, fejezte be Horváth József honfitársunk a szavait, akkor minden magyar könnyen megtalálja a városban a boldogulását.

A Bevándorló munkatársának alkalma volt dr. Schliekerrel beszélni, aki kijelentette, hogy husz éve él a magyarok között, ismeri minden baját, bánatát a magyarnak és ha sikerül neki elnyerni a polgármesteri széket, úgy a bajok orvoslása lesz a fő törekvése.

Városi pénztárnok East Chicagóban.

A városi pénztárnoki állásra C. E. FOWLER, az ismert harbri bankigazgató, pályázik. Régi ember, öreg ember, aki ismeri a magyarság apraja-nagyját és SCHLIEKER doktorral kötötte fogják a magyar érdekeket megvédeni. Aki Schlieker orvosra szavaz, az szavazzon rá is, mivel becsületes ember, akire rá lehet bízni a város pénztárának kezelését. Őt nem támogatják a nagy gyárak igazgatói, tehát a munkásságnak kell őt támogatnia. A megválasztása biztosra vehető.

RÉGI MAGYAR SZÉLHAMOST ELFOGTAK. A nyolcvanas évek végével Budapesten a Teréz-köruton nem csekély feltűnést keltett egy a legnagyobb fényűzéssel berendezett bankház megnyitása. **Lusztig Ede** volt ama bankház tulajdonosa s nevét országosan ismertté tette ama nagy hirdetések révén, melyeket a budapesti napilapokban közzétett. Egyszerre azonban 1891-ben, a fényes bankház ajtóit nem nyiták meg többé, Lusztig Ede pedig elvitorlázott ide Amerikába. New Yorkban telepedett le és 1893-ban a St. Marks Place 7. száma alatt hajóregy- és bankárüzletet nyitott. Itt is akadtak hiszékeny emberek és itt is bezáródtak egyszerre a Lusztig-féle bankház ajtóit, maga Lusztig pedig megint a vándorbot-hoz nyúlt. Most végre Chicagóban elfogták a jómadarat. Erre enged legalább következtetni a levél, melyet **A. E. Germer**, chicagói postaiügyi felügyelő lapunk szerkesztőjéhez intézett. Az angol levél magyar fordításban így hangzik:

Chicago, Ill., 1909. augusztus 27-én. Tek. **Singer Mihály** szerkesztő úrnak, New York. Uram! Arról értesítenek, hogy egy Lusztig Ede nevű ember 1893-ban a maga városában St. Marks Place 7. szám alatt hajóregy- és pénzküldő-üzletet folytatott, de hamarosan az üzlet megkezdése után eltűnt a városból. Onnan Montrealba, Canadába ment, majd később Chicagoba jött és itt értesülésem szerint a **Singer Ede** nevet vette fel. Nagyon érdekel megtudni, vajjon ön, vagy szerkesztőségének egy tagja emlékszik-e Lusztigra és tudná-e nekem megadni a leírását annak, hogy 1893-ban miképp nézett ki. Ha bővebb felvilágosítást tudna adni, nagyon lekötöznék, mert az ember, aki most Singernek hívja magát, vizsgálatom alatt van és a postának bünyös célokra való felhasználásáért le lett tartóztatva. Mellékelek egy hivatalos borítékot választva, melyre bélyegyet sem kell ragasztania. Remélem, hogy mihamarabb kapok értesítést öntől és maradok kiváló tisztelettel **A. E. Germer**, postaiügyi felügyelő.

A CHICAGOI BETHLEN GÁBOR-EGYLET. Mint már említettük, Chicagóban megalakult a **Bethlen Gábor Első Magyar Ev. Ref. Művelődési Kör.** Erthelető örömmel vesszük most hírül a kör megalakulásának befejeztét. A különben is elismerésre méltó törekvést még becsesebbé teszi az az értesülésünk, hogy az eszme egyszerű munkásoknak lelkes fogadtatást és érdeklődést nem áldozat-készséggel valóval. A szép jövőre hivatott egyet üdvös ezéljai a következők: a) könyvtár és dalárdafentartással, színelőadásokkal, szavallatokkal, ismeretterjesztő felolvasásokkal ápolni a ma-

ARGO

Gloss Starch

SZABADON HAGYOTT KEMÉNYÍTŐ AFÜSZERESFIÓKJA ALATT MAGABA SZEDI A PORT ÉS A SÖPREDEKET — AKKOR AZUTAN A MAGA FEHERNEMÜJE SZÜRKÉS-FEHER, VAGY SÁRGA LESZ. ARGO A TÖKÉLETES KEMÉNYÍTŐ A MOSODÁK RÉSZÉRE — MELEG VAGY HIDEG KEMÉNYÍTÉSRE.

FOREIGN DEPARTMENT

The Bridgeport Bank & Trust Company

PÉNZVÁLTÓ ÉS HAJÓREGYÜZLET.

ELFOGAD pénzeket betétekre és ezen betétösszegek után fizet 4 SZAZALEKOS kamatot. BETETÜL elfogad egy dollártól feljebb és arról betétösszegeket ad. PÉNZT KÜLD az ó-hazába a legelőbb áron és a lehető legrövidebb idő alatt. A pénzt vagy ajánlott levélben postai vagy express money orderrel küldheti címünkre. A nyugtát postafordítással megküldjük. ELFOGADUNK hazai ügyeket, katonai, telekkönyvi, örökösödési ügyeket elintézésre, szerződéseket kiállítunk, minden ügyben szakszertőnk járunk el. BANKUNK nyitva van szombaton reggeli 9 óratól esti 8 óráig.

COR. MAIN & LINCOLN AVE.

BRIDGEPORT, OHIO.

gyar nyelvet és szellemet s előmozdítani s fejleszteni az amerikai magyarság művelődését; b) irodalmi művekre pályadíjakat kitűzni s ezáltal elősegíteni az amerikai magyar irodalom fejlődését; c) a kör gyarapodásához mérten kebelében egy betegsegélyző osztályt létesíteni. A majdan hirdetőnk pályamunkáit elbírálásához a kör nem foglalt le saját részére jogokat s a bíráló-bizottságha az amerikai magyarság elismert írói és tekintélyes férfiai közül választja ki annak idején a tagokat. Az alapszabálynak a tagokra vonatkozó szakaszát részben itt közöljük: III. szakasz 6. pont. a) rendes tagja lehet a körnek mindazon tisztessé-

ges előéletű evangélikus és református magyar férfi és nő, aki a 16 éves életkor betöltötte. b) rendes tagjai lehetnek a körnek azon egyének is, és azok családtagjai is, kik különböző vallásfelekezeti házasságban élnek, ha a házastársak egyike az a) pont értelmében már tagja a körnek; c) pártoló tagja lehet a körnek valláskülönbőség nélkül mindazon tisztességes előéletű, 16 évet betöltött egyén, ki a kör anyagi gyarapodásához évenként bizonyos összeggel hozzájárul, mely összeg azonban 3 dollárnál kevesebb nem lehet. A pártoló tag egyenlő jogu a rendes taggal, de szavazati joga nincs. A kör első tisztviselői: elnök Szücs György, ale-

nök: Gyüre Lajos, levelező-titkár: Banok Szabó Ferenc, Szücs György elnökségtagok: mind egy a 32 taggal, ezalatu magyar folyton erősödődjött ezéljút, mely jesebb elismerés a gyar együttérző vözlők a Bethle sebb jövöt kíván. **NEM KÉZBESI SZÁGI LEVELEK POSTAN.** 6 Adár Ilka, 86 Berberich, S., 161 Brummel, Julius, 259 Domescher József, 371 Miss Juli, 438 Gold, Miss, 485 Gyárfás, Missis, 556 Hutko, 622 Kamrad Mich, 695 Kosi Miss Ró, Landau G., 842 Maula N., 908 Müller N., 970 Miss con Terézia, 1009 tér Anton, 1072 Ra esk Mike, 1190 Schwarez Miss R, 1286 Slezak Karl, 1457 Urban Ste Frank, 1518 Weiss korn Miss Anna, 1595 Zgha János, mester.

NAGYOBBODI GI BEVANDORL gyarországi bevándorlás is irtuk, csak Ezen a héten már gasba és értesülése többben fognak ide ből.

A lefolyt héten társ érkezett a ny tük 284 magyar, horvát és 70 román.

A bevándorlátlamban maradt 3 sváb, 13 horvát, 38 magyar, 83 tót, román. Ohio állam 44 tót, 23 sváb, 2 New Jersey állam tót, 10 sváb, 15 h

Lelkeszek és egy ledje

KÉTSZAZ HÍMEZ hirdeti, hogy a ható magyar k

PERÉN 335 East 14th Irjon árjegyzék

nem tudván, ráczu szetreáskákat kiál oláh igen nagyon oláh felé. Hiszen eset! Az oláh elb közlül s pirosló kép gyarokra. Előbb sanyarúságát még lámpa. Ott a mellé

— Já foszt kátá foszt! — Katona vona voltam én!

Viharos láрма, b bálás. A foreziális rál, — egyébként, hogy miben aspir meg és sirva meg egy komoly, megg meggyfászarosok

Milyen A föld koránál számították, hogy egy, a naptól els annyira kihül, hogy letkezhetik és ezek alapján a föld kö évre becsülik.

A rádium és a ra óta a föld korána módszer is kínál gol természetű. Mint a „Nature” szettudományi Strutt megvizsgált liumtartalmát, am centiméter gran anyagból ekkora r számítási alapján idő alatt állhatat kora feltétlenül t vagy legalább is e tati fogja vizsgá

TÁRCZA.

Sztrájkutányán.

Irta: Tömörkény István.

A sztrájkutányán hol biztató, hol esügeteg volt a hangulat. Már napok óta nem dolgoztak az emberek, várták a reményiséget, a békét, némelyek már rázogaták a fejüket, hogy kár volt belekezdeni ebbe a dologba, de mások ismét esillogó szemmel emelgették, hogy csak várni kell. Várni, aztán pontum.

A csillogó szemek ugyan nem mástól, mint a pálinkától csillogtak. A sztrájkutánya alacsony szoba, ahová belépni nem, csak bebukni lehet. Lépcsők mennek lefelé. Aféle régi emeletes ház, amelyet el-töltöttek. Valaha szép földszintes lakóhely lehetett, de az utca emelkedett, a ház megmaradt, s most az emeletje olyan, mint a magas földszint. Fönt az emeleten laknak. Vigan is vannak, aligha nem táncolnak, mert valaki muzsikál s lehallatszik a lábdobogás, ami nélkül külvárosban a táncot nem hívják semminek. Minél több dobantás, hogy csak úgy porzik a padló, annál alkalmasabb, a jókedv, kurjantani is csak akkor lehet lelkeset és szívhezsólót. A toppantások számát tekintve, fönt igen mulatságos világ van. Lent, irgalmatlan dohányfüst között, a fejekben gond, aggodalom és pálinka gőze uszik.

Ez bizony szomorú világ. Téli idő van, de esatakos, hol hó esik, hol eső, hol dara, az ázott ruhák nehéz szaguk, a padlóra sok sarat behordták az emberek. Ugyan nem is mind emberek, legényfélé, meg egészen ifjú legényke is van közöttük. Ezek a moderembek, mert ezek papirszivart szívának. A többi pipázik. Itt különféle pipák láthatók. Kupaok fekete alföldi garasosak. Azután kupakatlan vörös selmeeciek. Egyes öregebb jobbmódu emberek szájában nagy, öblös tajtéform-emberek, nagy török veredések vannak kifaragva rajta, továbbá az évszám, hogy 1704. A tulajdonos ennélfogva kellő méltósággal, a padkárjára dőlve ül he-

lyén s ahányszor szippant egyet belőle, a pipára mindig beéző szeretettel tekint. Ez a pipa meg is érdemli, mert tavaly hamisították Nürnbergben.

A pipákban különféle szárok vannak s a szárok a fogak között ismét különféle képpen állnak. A dacos ember fogai között a kurta szár magasra ágaskodik, a makrapipa kupakja majd kiveri a szemét, de neki így van ez jól. Hosszabb, gyűrű-eze-szár egyenesen állván a fogak között, gondolkodó elmére mutat. A meggyfászár, amelybe nagyobb pipa is dukál s ennélfogva lóg a fogakból lefelé a késség; képviselője a csöndes gondolkodásnak és lassu munkának, mivelhogy nyilvánvaló, hogy hosszuszárú pipa mellett nem lehet valami gyorsan dolgozni. Ellenben a közönséges meggyfászárútól elüt a hajlott meggyfászár, amelynek tulajdonosa az újabb dolgokkal nem törődő s a régi világhoz szító emberek közé tartozik. Hogy a meggyfászár szépen megörbüljön s egyuttal hajlós is legyen, ó-hat esztendőn át való szívása kívántatik. Ugyanezen szárnak öt éven át való megörzése és bir-tokban tartása. Ha a pipa letörök róla, hát letört: új pipa kerül rá; ha a csont-esutorát elrágja a gazda (az ember csontja maradandóbb, mint az állaté), ujat vásárol, de a szár megmarad. Nemcsak a pipát, hanem a szárát is ki lehet szivni. E szorgos munkában évek múltán a szár meghajlik és illatos lesz.

— Szagolja kend, sógor.

A sógor az orrával végigmegy a száron és az illatát magába szívja.

— Akár csak mikor a szentósi meggy virágzik...

Vannak ilyen különös dolgok, amiknek az okát senki sem tudja adni. Erről folya most már az asztalnál a beszéd, egészen szelid mezben öltöztetve a társaságot, de egy másik asztalnál szónoklati férfiú jelentkezik:

— Én foreziális ember vagyok, tehát aspirálok...

Tovább nem folytathatta, mert lezuga:

— Hallottunk már öleget.

A szónoklati férfiú nem hagyja magát:

— Egy kutya ugasson, hé!

Erre aztán ráhagyják: — Hát akkor ugassék kend!

De a szavai elvesznek a zajban. Emberek jönnek-mennek s hirdenek a gyárral való alkudozásokról. Egyik azt mondja, hogy a gyár nem enged, a másik azt mondja, hogy enged az, csak ki kell tartani. Csak foreziális aspirációk, a ménkü üssön bele. A koresmárodné megindítja az ócska gramofont s a tölésergép kopott Carusója minden egyéb hangot ledudál.

Mikor vége van a dalnak, újra beszélnek az asztalnál. Meggyújtják a lámpát is, de nem igen ég, mert sok ember már nagyon elszedte tőle a levegőt. Szokott az ilyen füledt helyen történni, hogy még ki is alszik.

— A mult hétön is, — veti bele a szót a társaságban egy legény, — vöröse törte a vállamat a lézhoradás... Aztán vörözök olyan napszám mellett? Mi? Hát igazság ez?

Elkeseredett beszédek indulnak meg, de sokan beszélnek egyszerre, így a szót nem érteni, ezen egyesek nevetnek, mások le-hajtott fejjel bámulnak bele az üres pálinkásüvegbe.

— Hát adjon még egyet, no, — mondják — aztán írja föl...

Munkásy sztrájk-képpől ideszáll olykor e füstös, homályos zugba az a szeszony, aki karján kis gyermekét tartva, az ajtón elszomorodott, halovány arczával belép. Szétnéz, aztán megadással teljese-n, újra kimegy a csatakos téli világba, a nincstelenség hideg otthona felé. Szólnia amugy sem volna szabad.

Az ajtón belép egy ember, aki nem ide tartozik. Nem munkás, valami urforma. Ruházata ugyan kissé kopottas, de kalusni van a lábán, ez pedig ugy esillog, mint-ha lakkezipő volna. A jó estét kívánását nagyon ridegen fogadják: mit akar ez iten? Kicsoda ez? Senki sem ismeri. Az idegen egy pad végén leül s pohár bort kér. Azután közömbösen szivarozik, mint-ha örökre itt lett volna. Ha már füst van, legyen még nagyobb.

Az asztalnál a fejek összebujnak, az emberek összeszagnak. Minden beszéd ar-

ról, hogy milyen politikával kell folytatni a sztrájkot, elhallgat. Csak a suttyóságból hallatszanak ki félhangon kiejtett szavak:

— Kém... — Spion...

Aki kémet mond, az bizonyára fiatalabb, aki ezt a kifejezést az újságból olvasta; aki spiont mond, az régiebb ember, aki ezt a katonaságnál tanulta.

Ha az idegen most, mint irodalmi művekben mondani szokás: „revolverét elővonná, azt nyugodtan maga elé az asztalra tenné”, olyan parázs verekedés támadna itten, hogy csoda. Nem is ez kell ide. Az idegen azt mondja:

— No, ez csakugyan jó bor, mert ennek kerepöltek. Ugyan adjon még egy pohárral, de jól mögmérje, mert betegnek lösz.

(Ahán. Ez talán mégse spion.) A koresmárodné megy a pohárral s a fenyegető helyzetre való tekintettel mondja az idegennek:

— Talán a másik szobába tetszene? — Minek az a másik szoba? Sok jó ember élér kis helyön. Ha a bor jó. Csak kend ott földi, az ablak alatt, kinyithatná kend az ablakot egy kicsit, mert a nagy füstben mindjárt elalszik a pilács.

Hát csakugyan, ebben igaza van. Töb-ben is mondják a földinek:

— Nyisd ki már azt az ablakot. De fagyos vagy, az árgyélusodat. Majd melegebb lösz Péter-Pálkor, hé!

Az ügy ezzel szabályszerint elintéztett, az idegen „okmányilag” igazolta, hogy nem spion, többé nem is törődnek vele, a beszéd újra szabadon megindul. Némelyik ember föláll és igen buzgalmas szónoklatba kezd, de alighanem elmondhatta már többször ugyanazt, mert unottan hallgatják s azt mondják neki:

— Üljkend le, mert elesik kend.

Ez jó mondas, ezt sok banketti szónok-nak is meg lehetne mondani. Egy kövéres ember is beszélni kíván. De, ugy látszik, már sok volt a beszéd, az emberek a nap-oka óta való szóvaltartását tökéletesen el-unták. Ennek azt mondják:

— Ugyan, mit beszél kend, hiszen kendnek esupa szalonna a feje...

nök: Gyüre Lajos, jegyző Fekete Bálint, levelező-titkár: Balogh Kálmán, pénztárnok Szabó Ferencz.

Szücs György elnök és Balogh Kálmán kétségteletlenül mindent el fognak követni, hogy a 32 taggal megindult és gyönyörű ezüztu magyar társadalmi intézmény folyton erősödjen és betöltsen maga elé tűzött célját, melyet mi is csak a legteljesebb elismerés hangján méltányolunk. Magyar együttérzésünk teljességével üdvözöljük a Bethlen Gábor kört és minél szebb jövőt kívánunk neki!

NEM KÉZBESITHETŐ MAGYARORSZÁGI LEVELEK A NEW YORKI FŐPOSTÁN. 6 Ádám A., 55 Bartonék Miss Ilka, 86 Berberick Franz, 154 Brozovic S., 161 Brummel Miss Frida, 236 Dautlich Julius, 259 Donneberg Miss Róza, 361 Fischer József, 371 Folk Mr., 380 Fuchs Miss Juli, 438 Golac Nikola, 463 Gombaj Miss, 485 Gyárfás Edmund, 520 Henn Missis, 556 Hutkoi L., 590 Gura Johann, 622 Kamrad Michael, 660 Klé Krisztina, 695 Kósi Miss Róza, 736 Kovácsik S., 771 Landau G., 842 Lövinger Mrs. M., 866 Maula N., 908 Mesner Martin (2), 949 Müller N., 970 Miszim Mrs. Mari, 990 Pacion Terézia, 1009 Pelles Julius, 1042 Pinfer Anton, 1072 Radie Milán, 1173 Szabocsik Mike, 1190 Szalay Mariska, 1215 Schwarcz Miss Regina, 1243 Stefan G., 1286 Slezak Karl, 1324 Shifter Miss Rosa, 1457 Urban Stephan, 1487 Wagner Frank, 1518 Weiss Dezső, 1533 Westerkorn Miss Anna, 1583 Zentek Johann, 1595 Zúba János. E. M. Morgan, postamester.

NAGYOBBODIK A MAGYARORSZÁGI BEVÁNDORLÁS. A múlt heti magyarországi bevándorlás, amint ezt akkor meg is írtuk, csak látszólagosan apadt. Ezen a héten már megint felszökött a magasba és értesüléseink szerint hétről-hétre többen fognak ideérkezni Magyarországra.

A lefolyt héten ezerszázötveneg honfitárs érkezett a new yorki kikötőbe, köztük 284 magyar, 506 tót, 136 sváb, 155 horvát és 70 román.

A bevándoroltak közül New York államban maradt 35 magyar, 65 tót, 11 sváb, 13 horvát, Pennsylvaniába ment 38 magyar, 83 tót, 17 sváb, 7 horvát és 7 román. Ohio államba utazott 47 magyar, 44 tót, 23 sváb, 2 horvát és 15 román. New Jersey államba ment 16 magyar, 53 tót, 10 sváb, 15 horvát és 6 román. Con-

necticutbe utazott 4 magyar, 13 tót, 3 sváb, 6 horvát. West Virginiába ment 8 magyar, 30 tót, 10 horvát és 5 román. Missouri államba utazott 12 magyar, 36 tót, 15 sváb, 9 horvát. Michiganbe ment 37 magyar, 45 tót, 6 sváb, 27 horvát és 9 román. Delawareba utazott 3 magyar, 6 tót, 4 horvát. Illinois államba ment 22 magyar, 53 tót, 8 sváb, 26 horvát és 11 román. Indianába utazott 45 magyar, 44 tót, 21 sváb, 6 horvát és 21 román. Wisconsinba ment 17 magyar, 34 tót, 22 sváb és 22 horvát. Californiába 8, Colorado 4 horvát utazott.

MEGSZÓKOTT VÖLEGÉNY. So. Sharon, Pa. Nagy szenczációt keltett So. Sharon és környéke magyarsága között **Badó Bertalan** ur, kinek egy jó berendezésű és meglehetősen forgalmu borhelyüzlete volt. Nevezett ur ugyanis a napokban tartotta volna esküvőjét szive választottjával, hanem a sors másképp akarta, mert egy szép reggel arra ébredt fel a már boldog menyasszony, hogy a völegény nincsen sehol. Most egyébről sem beszélnek So. Sharonban, mint a völegény eltűnéséről. Badó ur különben ügyes megjelenésű fiatal ember volt. Termete nem haladta meg a rendszer mértéket, hanem beszédében és társalgásban az első helyet foglalta el a maga számára. Areza hosszúság, orra nagy, bajszát nem visel, haja szőke, lábai görbék. Ha netalán valaki tudná a rendes címét, legyen szives értesíteni a kiadóhivatalt.

MEGHALT MÁTYÁS KIRÁLY. Ha néhány évszázaddal megkésve is, mégis ezt adta a minap tudtára egy magyar asszony az ellis islandi bevándorlási hatóságoknak. A magyar történelemnek ezen amerikai terjesztője a Becker Erzsébet névre hallgat, aki leányának és fiának társaságában érkezett ide és innen a távol Nyugatra akart sietni. Az udvariattalan ellis islandi hatóság azonban cseppet sem törődik azzal, hogy a bevándorlóknak sietős a dolguk. A Becker-familia sietséggel sem törődött. Megállította őket. Még pedig az okok egész csoportosulásából. Először azért, mert a fiatal leány oly állapotban érkezett ide, aminőbe fiatal leányok csak az — esküvő után szoktak jutni. Másodszor azért, mert a Becker-familia csak előtte ismeretes okoknál fogva a Somogyi nevet vette fel s mivel ezen név alatt érkezett ide, az ellis islandi hatóság véganszonyi kíváncsiságot árukt el az önkényes névváltozás okának kipuhatólására. Harmadszor pedig azért állította meg a Becker-familiát, mivel a familia tulajdonképpen még nem is familia, amennyiben Somogyi József, akit Beckerné a fiának mondott, nem ő szülte. Más anya szülte a leánya számára. Mindezekért a hármas csoport vizsgálaton volt határozta el a bevándorlási hatóság s amikor ezt Beckerné tudomására hozták, ekképp kiáltott fel: **Meghalt Mátyás király, oda az igazság!** A bevándorlási főbiztos lefordíttatva magának ezt a kifakadást, illő részvétellel vette tudomásul Mátyás király halálát. Bekereket azonban mégis deportálták.

TEMETÉS JOHNSTOWNBAN. Augusztus hó 27-én d. u. 2 óraker temetett el **N. Cserepes György**, Kis-Pálás, szatmárnémetői illetőségű, ref. vallású honfitársunk a Johnstown, Pa. és vidéki magyar ref. egyház templomából. A gyászszertartást **Porcsolt Ernő** helybeli magyar ref. lelkész végezte, elbucsztatván a megboldogultat az ó-hazába levő gyermekeitől, rokonaitól, továbbá ittlevő s a gyászszertartáson nagy számmal megjelent közelebbi s távolabbi rokonaitól, barátaitól, ismerőseitől. A megboldogult 11 éve tartózkodott már Amerikában s a közeljövőben szándékozott övéhez menni az ó-hazába, kiktől oly hosszú idő óta volt távol. Azonban a sorvasztott betegség erőtt vett rajta és kórházba került, honnan egy pár havi betegeskedés után egyik falubelije, **Apáthy Gusztáv** házához kíváncskozott, hol néhány heti hűségese ápolás után végre is jobblétre szenderült élete 66-ik évében. Találjanak övéi megnyugvást a végtelen isteni bölcseségben; ábéké lengjen a megboldogult hamvai felett.

Bridgeporti hírek.

Közléteszi: Rényi Jenő.

ZASZLÓSZENTELÉSI ÜNNEPÉLY BRIDGEPORTON. A természet is, mint-ha velünk együtt mulatni, vigadni akart volna, megtette a magáét; a nagy forróságot lehütötte és esodálaltos. csakis akkor, amikor nem volt alkalmatlan. Esett az eső vasárnapra virradóra és mikorra az ünnepély templomi része megkezdődött, gyönyörűen kisütött a nap, meghallgatva az ezrekre menő ünnepők kéréseit. Délután újabb esett az eső, de csak addig, míg az ünnepély világi része meg nem kezdődött, úgy körülbelül ¼4

óraig; azután az ózondus, tiszta friss levegőben megindult a beláthatlan és festői szép menet.

Az ünnepély általában fényesen sikerült úgy erkölcsileg, mint anyagilag, mert a leszámolás még sem történt, máris nyilvános dolog, hogy a tiszta jövedelem a 350 dollárt jóval túl fogja haladni.

Az ünnepély lefolyása a következő volt. Reggel 10 óraker megszólalt a gyönyörű templom behívója és ¼11-ker megindult a menet, elől az amerikai zászlóval, **Dezső Jánosné** keresztanya vezetésével a következő 12 koszoruleánnyal: **Király Boriska, Németh Amália, Pasztonyicky Mariska, Rásky Zsuzsika, Fábán Csíke, Muszi Mariska, Farkas Ilonka, Csengery Mariska, Kaszap Poldi, Vass Juliska, Pál Juliska és Ladomiczky Jolán**, azután **nt. Harsányi Istvánné** keresztanya vezetésével a magyar zászlóval hívő 12 koszoruleánnyal: **Gaal Lajosné, Csakó Lajosné, Csala Józsefné, Heredovszky Ferencné, Molnár Józsefné, Bucsi Józsefné, Bódy Jánosné, Matusz Jánosné, Balázs Andrásné, Gergely Mihályné, öz. Bölcs házy Pálné, Glück Józsefné.** — A magyar iskola növendékei tanítóik vezetésével, a presbyterium élén a lelkészszel a New Haveni I. Magyar László Főherceg Egylet 40 taggal, **Szabó János** elnök vezetésével, a Trentoni I. Magyar Betegsegélyző Egylet **Csonka András** elnök és a Torringtoni I. Magyar B. E. **Radóczy Lajos** elnök vezetésével a wallingfordi ref. egyház szépszámu küldöttsége. A helybeli egyletek közül a **Betegs. E. Sz. Egylete, a Rákóczy-Egylet, az I. M. 48-as Egylet, a M. K. I. Köre.**

Az egyletek tagjai jelvényekkel és zászlóikkal jelentek meg. A templomban a zászlókat az Ur asztalára helyezték el. — Azután a „Jövel Szentlélek Uristen” című egyházi énekekkel az ünnepi mise elkezdődött, melynek legtündöklőbb része volt tiszteletes **Harsányi István** lelkész ur magas színvonalon álló, gyönyörű, szivhez szóló hazafias beszéde, amely a közönséget hazaszeretetre, a magyar nyelv istápolására serkentette és mondatom, beszéde oly szivhez szóló, oly ékesszó volt, hogy az az egész ünnepi közönséget magával ragadta; azután a Hymnus elénekelésével az ünnepi mise befejeződött.

Délután 5 óratól a parokhia udvarán a 22 tagból álló **W. O. W.** egyleti zenekar gyönyörű térzenét rendezett, amely közelről-távolról annyit vonzott a Pine streeti ref. magyar templom elé, hogy ott a közlekedés csaknem lehetetlen volt. Hat óraker megindult az ünnepi menet a Pine Streeten — Howard Ave., Spruce St., Hancock Ave.-n át a Bostwick Ave.-n levő nagy Rákóczy Hallba. A menet a fenntebb látható és olvasható sorrendben indult meg, élén a diszruhába öltözött **W. O. W.** Egylet egy szakaszával. A menet oly imponáló volt és oly szép rendben indult, hogy ehhez hasonlót még Bridgeporton alig láthattak. A menet eleje már a Rákóczy Hall felé indult és a tengerparti nép még csak a Hancock Avenuen fordult be. A Rákóczy Hallban az ünnepélyt **Dezső János** egyházi gondnok gyönyörű lelkészt és üdvözlő beszéde nyitotta meg, azután következtek a Ref. Énekkarnak gyönyörű éneke **Kecksméthy Béla** vezetésével, majd a zászlószegek bevérese, amely alkalommal a **Bevándorló szerkesztőjét Rényi Jenő** bridgeporti iradavezető képviselte, azután következett az iskolásgyermekek által előadott **Kun magyarok** című szindarab előadása, amely szintén fényesen sikerült.

Nem hagyhatom szó nélkül **Csutoros Benjámint és Kecksméthy Béla** urak fáradhatatlan buzgalmát, amelyekkel a majdnem mind angol nyelvű növendékeket erre a háromfelvonásos magyar szimfoniára beiktatták; de ki kell még emelnem **Hegedűs Ottó** festőművész urat, a M. K. I. K. egy buzgó tagját, aki a zászlóra vonatkozó tervekét és rajzokat készítette, festette és egyáltalán nagy segítségére volt úgy nt. Harsányi István lelkész urnak, mint a tiszteletes asszonynak is.

BRIDGEPORT SZENCZÁCIÓJA. Lapunk multheti számában megjelent szenczációs hír következménye volt, hogy Neuman József bridgeporti lakos (kinek felesége **Marczinkó Emil**, ugyancsak bridgeporti lakossal szókótt meg) Elmírában kuttatót, ahol megtudta, hogy a szökevények Mannsfield, Ohio-ban tartózkodnak. A férj kérésére a párt a rendőrség elfogta, de a tárgyaláson a gyermekek oly érzékeny jelenetet rögtönöztek, hogy a férj a megtevévellett asszonynak megboesátott és most utban vannak hazafelé.

KERESZTELÉS ÉS TEMETÉS EGY-SZERRE. **Máté György** E. bridgeporti lakos és neje, **Veréb Erzsébet** házánál egy és ugyanazon időben öröm és öröm is volt egyszerre. Ugyanis miután újszülött gyermeküket **Róza** névre keresztelte, a szertartást teljesítő lelkész ugyancsak

WILLIAM S. SUSSMAN
INGATLAN-ELADÁS ÉS BIZTOSÍTÁS. KOLCSONOK INGATLANOKRA.
45 Cedar Street, Telefon 4219 John.
NEW YORK.

Ha meg akar gyógyulni.
HASZNÁLJA A Mersits-féle INJECTIN és a Mersits-féle SANCTIN-CSEPPEK-et.
Ezen szerek biztosan és gyorsan gyógyítanak fájdalmas foltást, kínzó gyuladást; akár friss a baj, akár régi keletű, hatásuk gyors és biztos. — Az INJECTIN mint felfűszerezett szert lesz használva, a SANCTIN-cseppek mint vértisztító, a baj gyorsabb gyógyulását biztosítja. Egy üveg INJECTIN ára 80 cent. Postán 1 dollár. Hozzávaló finom fekete gummifecskendő 35 cent. Postán 40 cent. A SANCTIN-cseppek üvege 50 cent. Postán 60 cent. — NE HANYAGOLJA EL BAJÁT, hanem küldjön az alanti címre 2 dollárt papírpenzben, vagy money order és mi elküldünk önnek 1 üveg INJECTIN, 1 üveg SANCTIN-cseppet és egy legfinomabb fecskendőt, úgy hogy ott már nem fizet rá semmit se többet. A csomagot semmi félrész a címen kívül nem lesz. Teljes titoktartást biztosítunk. Ezen kitaláló szerek egyedül a Clevelandi Vörös Kereszt Első Magyar Gyógyszertárban (Red Cross Pharmacy) kaphatók és ha postán rendel, címzesse a levelet egyszerűen magyarul így: „VÖRÖS KERESZT” magyar gyógyszerár, 8901 Buckeye Road és 89-ik utca, Cleveland, O.
Írjon még ma a most megjelent „HASZNSON TANACSADÓ” című könyvért. INGYEN KÜLDJÜK MEG.

ROSETT M. Bankházai
30 év óta fennállanak
FŐÜZLET: 197 STANTON STREET - NEW YORK
FIÓKÜZLETEK:
477 STATE STREET, PERTH AMBOY, N. J.
145 MONTGOMERY STREET, JERSEY CITY, N. J.
22 N. MAIN STREET, WILKESBARRE, Pa.
142 FEDERAL STREET, YOUNGSTOWN, O.
PÉNZKÜLDÉS, HAJÓJEGY, JOGÜZLET.

fenti szülők Piroksa nevű 4 éves leányát eltemette.
VENDEGLŐ-ÁTVÉTEL. Bridgeporton általában **Timkós Place**-nek nevezett vendéglői helyiséget, mely a Pine St.-en van, az előnyösen és jó kiszolgálásáról ismeretes **Vályi Antal** honfitársunk vette át.

A BRIDGEPORTI ÉS VIDÉKI MAGYAR REF. EGYHÁZ ISKOLÁJÁNAK vizsgálója f. évi aug. 29-én tartott meg nagyszámu közönség előtt. A tapasztalt szép eredmény **Pogány Gusztáv** tanító ur szakértői tudásának tudható be. Pogány ur az aradi m. k. áll. tanítóképzőben nyert jeles oklevelet.

NYÁRI BAL. **Gotthilf A.** táncmester, aki 13 év óta díszesreter buzgalommal és szép sikerrel tanítja a bridgeportiakat táncolni, f. évi aug. 26-án tartotta meg a Ciglar Hall-ban első nyári bálját. A háltérem zsufolóság megtelt szebbnél-szebb leányokkal és a mulatság gyönyörűen sikerült. Mindenki igen jól mulatott, ami **Gotthilf A.** ur érdeme. A megjelentek közül felemlítendő: **Vajda Idus, Marczinkó M., Koterba A., Dime R., Kertész Lizi, Seemann-kisasszonyok, Norko Tessie, Bromark M., Bölcs házy Annus és Mary, Király Boriska, Pasztonyicky Mariska, Mákos Rózsika, Szücs Margitka, Holecso Erzi, Slovsits P., Reinitz G., Lövy Helén, Klein Etel, Lesko Ilonka, Monzsport Erzi, Laczko Erzi, Novák Margit, Sandli Mariska, Deinitz Róza, Wohl Helén, Feldman Etel, Hadvigar Istvánné, Duka Andorné, Klein N.-né és sokan mások, kik a reggeli órákig jól mulattak, de akiknek neveit térszüké miatt közölni nem lehet.**

ELJEGYZÉS. **Harkabo Alajos** ezukrász jegyet váltott **Laczko Mariska** kisasszonnyal e hó 22-én.
HALALOZÁS. **Varga Istvánné, E.** bridgeporti lakos, ki két héttel ezelőtt ikereket szült, a kórházban iszonyu kinok között meghalt. Kiskoru 4 árvtát hagyott hátra a legnagyobb nyomorban.
KERESZTELÉS. **Kos Károly** honfitársunk neje, **Csonka Mária** gyermeke **Mariska** névre, **Erdei László** és neje **Szabó Erzsébet** gyermeke pedig **László** és **József** névre kereszteltettek meg.

A BRIDGEPORTI ELSŐ 48-as FÜGGETLEN MAGYAR B. S. E. augusztus hó 19-én tartotta rendkívüli ülést, melyben elhatározották, hogy az egylet a karácsonyi szent ünnepek alatt fogja megtartani zászlószentelési ünnepélyét. A zászló 1800 koronába kerül és Magyarországon készül. — A gyűlésen megjelentek egyhangy lelkesséssel elhatározták, hogy ezental a **Hymnus** és **Szózat** könynyebb megtanulása végett e két szép költeményt kinyomatják és azt a tagok rendelkezésére boesátják. Ez egylet hazafias irányu és már eddigi működésével — a

mi a derék vezetőség kiváló érdeme, — bebizonyította, hogy nevének minden tekintetben megfelel, miért is kedves kötelességemnek tartom a bridgeportiak figyelmét erre a körülményre felhívni, hogy ez egyletbe minél számosabban belépni sziveskedjenek.

A BRIDGEPORTI MAGYAR NAGYBIZOTTSÁGA a Labor Day napján, szeptember 6-án fényes ünnepélyt rendez az itt létesítendő árva- és aggok háza javára. Az ünnepélyen az összes helybeli egyletek megjelennek, minőlfogva az nagyszerűnek ígérkezik, ami csakis annak a lelkesedésnek köszönhető, amelylyel úgy az elnök, mint az egyes nagybizottsági tagok valóban nehéz feladatukat önzetlenül teljesítik.

MEGHALT A MÉZESHETEKBEN. **Jászka Jánosné**, szül. **Varanói Julianna**, 22 éves korában, 3 hónap boldog házasság után jobblétre szenderült. Az eset annyiban érdekes, mert két szertartás volt: katolikus és református. A katolikus szertartást, amennyiben az asszony katolikus volt, főt. **Neuriehler Ödön** apátplébános, a ref. szertartást pedig **tiszt. Harsányi István** ur végezte. A temetés szeptember 1-én volt.

Köszönetnyilvánítás.
En, **Matusz Bálint**, köszönetet nyilvánított a Prudential Life Insurance társaságnak, hogy edesatyám, **Matusz János** elhalálózása után a biztosítási összeget haladéktalanul kezemhez juttatta.
Kelt Oklahoma, Ind., 1909. augusztus 28.
MATUSZ BALINT.

Jó földek.
A lapokban többször felszólítottam honfitársaimat Norfolk vidékére és akik megértették, vettek is birtokot, idős összesen 56 család.
Vegyünk példát **McKeesRocks**ról, hogyan bannak el a gyárosok, munkavezetők a munkásnéppel, abból levonhatjuk tanulságot azt, hogy ami **McKeesRocks**on megtörtént, az meg-történhet holnap másik gyár és bányapálcán.
Azért ajánlom ezen jó helyet, mert itt biztos jövője kínálkozik a magyarságnak és nemcsak a megélhetését biztosítja, de gyarapodni is fog. A héten kitem felszólítva 200 gallon tej szállítására naponta, ez egy oly melőkereseti forrás, ami már magában a házi kiadást fedezi, továbbá krumpli, dohány édeskrumpli, vereshagyma, takarmány nagybani termelése mind jól fizet és ezt megtalálja a már letelepült magyarságnál. Pláne a korai krumpli, amit júniusban kiszédelnek és helyébe mindjárt kaporoztat ültetnek, mind jó pénzt hoz a konyhára. Baromfi-tenyésztés pedig az itteni nyíhe éghajlat alatt a legnagyobb siker biztosítja, amennyiben a tyukok egész télen át tojnak és már januárban kezdenek kotlani; etetésére búzát, zabot, kölest, kukoricát termelhet eléget. Fessék a térfé- kutoroztat termelhet eléget. Fessék a térfé- pen megézni, hol fesszük Norfolk város és azonnal tisztában lesz vele, hogy mi inánt egész északot látjuk el télen tojással és konyhakerté- szeti növényekkel. Április és májusban már korai csirkeket adunk el, ami nines egy font név és 30-35 cent darabja. A településre névz bővebb felvilágosítással szolgál.
HOLCZER MIHALY telepítő, 86 N. Maltby Ave., Bramleton, Norfolk, Va.

Lelkészek és egyleti titkárok ne feledjék, hogy **KÉTSZAZ HIMZETT MAGYAR ZÁSzló** hirdeti, hogy az egyedüli megbízható magyar zászló- és jelvény-készítő **PERÉNYI BÉLA**
335 East 14th street, New York.
Írjon árjegyzékért, költségvetésért.

nem tudván, rákúl zsvivózik, tudósabbak szetreáskázak kiáltanak és nyujtják, valóban igen nagyon nyujtják üvegeiket az oláh felé. Hiszen szinte hihetetlen ez az eset! Az oláh elhalász egyet az üvegek közül s pirosló képpel néz az örvendő magyarokra. Előbbre lép, ahol czondrája sanyaruságát még jobban megvilágítja a lámpa. Ott a mellére üt és azt kiáltja: — Já foszt kátáná! Honvéd kátáná já foszt! — Katona voltam én! Honvéd katona voltam én!
Viharos láрма, örvendő kaezaj és kiabálás. A forézialis embör, aki abban aspirál, — egyébként az ördög tudja csak, hogy miben aspirál, a román emberhez megy és sirva megöleli. Példáját követi egy komoly, megdondolt férfiu a hajlitott meggyfászárosok kasztjából...

Milyen idős a föld?
A föld korának a meghatározására ki-számították, hogy mennyi idő alatt kell egy, a naptól elszakadt égitestnek, míg annyira kihül, hogy rajta szerves élet keletkezhetik és ezeknek a számításoknak az alapján a föld korát mintegy 240 millió évre becsülik.
A rádium és a radioaktivitás felfedezése óta a föld korának a meghatározására új módszer is kínálkozik, amelyet Strutt angol természettudós próbált ki először. Mint a „Nature” című francia természettudományi szaklapban olvassuk, Strutt megvizsgálta a thorianit pontos he-liumtartalmát, amely körülbelül 9 köbcentiméter grammokint. Radioaktív anyagból ekkora mennyiség helium Strutt számításai alapján csak rengeteg hosszú idő alatt állítható elő, úgy hogy a föld kora feltétlenül több, mint 240 millió év, vagy legalább is ennyi. Strutt még folytatni fogja vizsgálatait.

Hazai dolgok.

A király orgonája.

Budapest. A budavári Mátyás-templom belsejében a király orgonáját szentelték fel. A felszentelést dr. Kohl Medárd püspök végezte. A szertartás bevezetővel felhangzott az orgonán a Himnusz, amit a hívek állva hallgattak végig. A hírhez lenne némi megjegyzésünk; az ugyanis, hogy meg kellene próbálni, hát-ha ezzel a királyi orgonával némiképpen másféle szeleket lehetne fújtatni komisz Bécs városából!... Meg más nótákat!...

Felgyújtotta a feleséget.

Budapest. Borzalmas kegyetlenséggel akarta Velő István hajókormányos a feleségét láb alól eltérni. Amikor uszályhajóján Budapest felé tartott, a pesti határhoz közel hirtelen petroleumot öntött a feleségére és meggyújtotta őt. A vérfagyasztó jelenetnek tanúja volt egy matróz, aki a szomszédos uszályhajóról rögtön átsietett és megmentette a jajveszkelő asszonyt. A lelketlen tette sőtörője, Velő Józsefné birta rá a kormányost, aki évek óta szerelmi viszonyt folytatott a testvérbátyja feleségével. Velő István ezután Romániába szökött, a honnan azonban májusban az igazságügy-miniszter közbejárására hazavitte. Ki-hallgatták, de mindent tagadott. Mint-hogy pozitív bizonyítékok nem merültek fel, a felesége is megboosított, a tanúk pedig nem tudták kellőképpen bizonyítani, hogy gyilkosságot akart elkövetni, a vizsgálóbíró elrendelte szabaddalra helyezését.

Kegyelt és emlékezt.

Abaujszántó. Az abaujszántói tanulóifjúság még tavaly elhatározta, hogy néhai Jászai Pál történetírónak a Magyar Tudományos Akadémia volt tagjának szülőházát emléktáblával ékesíti fel. A gyűjtés sikerrel járt s az emléktáblát a napokban leplezték le nagy közönség jelenlétében.

Halál a gyakorlóterén.

Arad. Az aradi 33. gyalogezred Gáj külvárosban gyakorlatot tartott s az ellenséges csapatok vaktöltéssel lövöldöztek egymásra. Egy lövés Fáy János őrzővezetőt nagyon közelről érte. Fáy, akit a lövés az oldalán talált, összeesett és azonnal meghalt. A vizsgálatot megindították.

Baja—bátaszéki vasut.

Baja. Kossuth Ferenc keresedelemügyi miniszter utasította a hajzási és vasuti felügyelőséget, hogy a baja—bátaszéki hid és a vele kapcsolatos vonal műtanrendőri bejárását azonnal fogana-títsa. Ha a vonalat rendszerben levőnek találják, a forgalomnak szeptember első napjaiban át fogják adni.

A pálinka.

Debreczen. Mézes Sándor hajduhad-házi lakos Zsuzsanna nevű 3 éves kis leány kíváncsiságából egy őrizetlen pillanat-ban a törkölypálinkás üvegből sokat ivott. A kis leány egy félóra múlva alkoholmérgezésben meghalt.

Az eperjesi gyilkos.

Eperjes. Multkoriban megirtuk, hogy Eperjesen véres kegyetlenséggel végre-hajtott rablógyilkosság történt. Lubotin határában most a csendőrök elfogták Stiga Dezős harminczöt éves, újpesti esavargót, aki minden jel szerint főreszé-se volt az eperjesi ékszerüzletben végrehaj-tott rablógyilkosságban. A község lakói-nak a minap feltűnt egy jól öltözött férfi, aki zseborkált és gyűrűket kínál megvételre. Felejtették, mire letar-tóztatták. Amikor az al-ékszerügynököt megmozdították, nyolcz vadonatúj ezüstórát és több aranygyűrűt találtak nála. Stiga egyelőre hallani sem akar arról, hogy az ékszereket az eperjesi rablásnál szerezte.

Lépfene.

Gyula. Fűzgyarmat községben egy lépfeneben elhullott szarvasmarha husá-nak élvezetétől számos család megbetege-dett s eddig mintegy harminczan állanak orvosi kezelés alatt.

A hajduság ünnepe.

Hajduböszörmény. Hajduböszörmény városa szeptember 13-án ünnepli meg a Boesky István által 1605ben Nagyálló-ba telepített hajduknak Hajduböször-ménybe való költöztetését. A kállói haj-duk ugyanis akkor folytonos vizzályban éltek a nagyállói várban volt német kato-nai őrséggel. Ematt Mátyás főherczeg és Báthory Gábor közt megegyezés jött létre, hogy a kállói hajduk áttelepíttesse-nek Nádudvarra, királyi részről meg Cse-gét kapták. Amde mikor II. Mátyás meg-koronázottat, a dologból nem lett semmi. Báthory megúván a sok torzalkodást, maga intézkedett és 1609. szeptember 13-án Böszörmény várost és Pród pusztát adta a kállói hajduknak. A cserére a haj-duknak 100.000 magyar fontot kellett rá-fizetni, amit ezek szívesen meg is tettek

s így Boesky hajdui mind együtt voltak. Ez esemény 300-ik évfordulóját készül most megünnepelni Hajduböszörmény városa, mely legutóbb tartott közgyűlé-sén foglalkozott az ünnepély módozatai-val.

A kalocsai iparkiallítás.

Kalocsa. A kalocsai katolikus legény-egyesület fennállásának negyedszázados jubileumával kapcsolatosan a kalocsai, valamint kalocsavidéki katolikus lé-gényegyesületek iparosai szépen sikerült kiállítást rendeztek, melyet Sztierényi Jó-zsef államtitkár nyitott meg.

Rablógyilkosság.

Kaposvár. A zimányi kukoriczásban két téglagyári munkás kegyetlenül meg-nyilkolta Finta Ferenc büsüi jómódu polgárt 94 koronáért. A véres eset úgy történt, hogy minap este tíz óra tájban Glachoffer Ferenc és Horváth István Zi-mány község határában, a téglázató ke-mencéhez közel levő kukoriczásban meg-látták Finta Ferenc büsüi jómódu pol-gárt. Horváth ismerte Fintát, tudta, hogy gazdag és mindig van nála pénz. Fölbujtotta tehát Glachoffert, hogy lop-ják el a pénzt. Glachoffer gyorsan ráál-lott a lopásra és elhozta a fejszét, hogy megijesszék vele Fintát. A két el-vetemült munkás megtámadta a kukori-czásban levő, kissé ittas Fintát és a pénz-t követelték tőle. Finta azonban ellen-szegült az utonállóknak és el akart men-ekülni. Erre Glachoffer megragadta Fin-ta kezét, Horváth pedig a fejszével há-romszor fejbe sújtotta a tehetetlen em-beret, aki rögtön meghalt. A gyilkosok kifosztották a halottat, majd levetkőzet-ték és Horváth öltötte magára a véres ru-hákat. Azután otthagyták a holttestet és Kaposvárra siettek mulatni, s itt egy rendőr gyanusnak találta költekezésüket és letartóztatta őket. Megmozdításuk al-kalmával a pénzt megtalálták náluk.

A bajor trónörökös Kolozvárát.

Kolozvár. Mária Terézia herczegnő, bajor trónörökös, inkognitoban Nagy-szebenből Kolozvárra utazott. A főher-czegnőt Kolozvárt Mikos Ilona grófnő kalauzolta. A trónörökös azért ment Kolozvárra, hogy az ottani klinikán levő bajor apáca-ápolónőket meglátogassa. Az apáczarend főnökénél tett látogatás után a herczegnő megtekintette Mátyás király szobrát. Érdekes, hogy a trónörökösny vesegyvonat tette meg az utat Nagyszébtől Kolozvárig, a város-ba való érkezésnél pedig az omnibuszt használták. Ezek után tényleg elhisz-szük, hogy nem fajnemes, osztrák, ha-nem bajor főherczegnőről van szó.

Mikor a gyermek cigarettázik.

Kolozvár. Méra községgyei község-ben minap nagy tüvész pusztított. A tűz harminczöt házat melléképületeivel együtt elhamvasztott. Egy öreg ház-pár, ki menteni akarta holmiját, a tűzben égett, ugyszintén nagyszánu háziállat is elpusztult a tűzben. A tűz egy gyermek cigarettázásától keletkezett.

Megfulladt egy légytől.

Komárom. Megrendítő szerencsétlen-ség érte Schlembach Béla újszönyi vas-uti állomásfőnök Margit nevű fiatal leányát. A leánynak beszélgetés közben egy légy repült a szájába. A légy a légcsőbe került, ahonnan hamarosan nem tudták eltávolítani, úgy hogy a leány szüleinek szemellettára megfulladt.

Halál az égő kohóban.

Korompa. Borzalmas katasztrófa tör-tént a korompai vas- és acélgyárban. Tíz nappal ezelőtt eltűnt egy műveztő. Mint azt a gyár részéről megrett vizsgálat megállapította, az illető a kohó etetését várva, a függő kemenczénél elaludt és a kohót befűtötték, a kohógáz a függő ke-menczétől lángot fogott és a szánalomra méltó ember beleesett az égő kohóba. Nincs azonban kizárva, hogy a szerenc-sétlen ember merénylet áldozata lett, a mennyiben a köteles szigor miatt több munkás haragosa volt. Érdekes, hogy a hatóságunk nem tették jelentést s így az iglői törvényszék privát uton volt kény-telen a tragédiáról értesülni.

Betört a saját lakásába.

Miskolcz. Reinitz Miksa divatkereske-dő panaszt tett a rendőrségben, hogy lakását alkulesal felnyitották s szobájá-ból ezüst évszékzóket és ruhanemű-eket loptak el mintegy 1000 korona érték-ben. A nyomozás azonban meglepő ered-ménnyel végződött. Egy levél kapésán, melyet Reinitz Szilveszternek nyaraló fe-lségének írt, kiderült, hogy a betöréses lopás csak mese s az ellopottnak jelzett tárgyakat Reinitzék maguk rejtették el, hogy így felvehessék a biztosítási össze-get, melyre lakásukat biztosították.

Kivándorlás utelvéll nélkül.

Máramarosziget. A kőrösmezei határ-rendőség kirendeltsége letartóztatott egy tizenkéttagu gyanus társaságot, mely Sziget felől érkezett Kőrösmezőre és egyenesen a község felé igyekezett. Éjjel a határrendőrök a jabloniezi há-

gón egy gyanus csoportra lettek figyel-mesek. Lassan közelebb húzódtak hozzá-juk s amikor már egy sem menekülhet-tett közülük, igazolásra szólították fel őket. Ugyanaz a társaság volt, amely a rendőrfogalmazó figyelmét magára von-ta. A meglepett emberek a határrend-őröknek megvallották, hogy Galiciába igyekeznek, és hogy az Amerikába vándor-lás volt a céljuk Lembergen keresztül. Utlevéle egyiknek sem volt. Meg-nevezték ügynökeiket is.

A bolgár király magyar templomban.

Lőcse. Augustus huszonkilencedikén a sztraczenai új templomot felszentelik, amelynek építési költségeihez Ferdinánd bolgár király nagyobb segélyvel hozzá-járult. A templomszentelés szertartá-sát Párvy Sándor szepesi püspök fogja végezni s megjelenik az ünnepségen Fer-dinánd bolgár király, valamint Fülöp Kőburg herczeg is.

Százégy éves ember halála.

Lőcse. Liberda János meghalt Szepes-mindszentben, 104 éves korában.

A szerencsétlen megtaláló.

Nagyszében. Megrendítő szerencsét-lenség történt a székelyföldi határban, a hol nemrég a nagyszébeni 12. számú tü-zérezred gyakorlatozott mostanában. Minthogy a lövések eles golyókkal tör-tének, a környék lakóinak megtiltották a gyakorlatozás színhelyén való járká-lást. Egy Székely István nevű béres a tilalom ellenére is a veszedelmes helyre ment, hol egy kilőtt, de el nem sült srap-nellt talált, melyet egyik csavarjának ki-szedésével ki akart bontani. Az ágyugo-lyó felrobbant s a bérest darabokra szak-gatta. A holttestet másnap találták meg a gyakorlatozóra kivonult katonák.

Vakmerő betörők.

Nyiregyháza. Vakmerő betörők jártak Szakolyi Ferenc nyiregyházi polgár la-kásán. A tulajdonos családostul Pazony-ban nyaral és a lakás magára hagyottan állott. A betörést a tulajdonos minap reggel vette észre s a rendőrség közbejöt-tével megállapította, hogy 20.000 koronára tehető ékszerműveket és más érte-keket loptak el az alkulesos betörők egy vaskasztából. A főkapitány a károsult-tal egy automobilon Debreczenbe ment, csakhogy ott is eredménytelenül nyomoz-tak.

Megégett gyermek.

Nyiregyháza. Máthé Illésné íbrányi lakosnő egy fazék forró vizet vitt kezé-ben, miközben Gyula nevű 3 éves fia el-bukott és az utána kapó anyja leforrázta. A gyermek belehalt sebébe.

Havazás a Tátrában.

Poprád. A Magas-Tátra csuesait és lejtőit friss hó borítja. A havazás a le-vegőt igen lehűtötte.

Öngyilkos uriaszony.

Pozsony. Özvegy Herlin Vilmosné villájának padlásán felakasztva találták. Férje, Herlin Vilmos millomos, építőmester volt, aki két hónappal ezelőtt halt meg Hamburgban, állítólag agyonlőtte magát. A fiatal asszonyt azóta kínos idegesség gyötörte. Két kis gyermeket hagyott hátra.

Katonai léghajóállomás Örkényben.

Örkény. Örkényben legközelebb meg-kezdik a tervbevert léghajóállomás épít-tését, mely nagyobb lesz, mint a fishamendi. Belsejének hossza nyolcz-van méter, szélessége husz méter és ma-gassága huszonhat méter lesz. A tüze-rségi arzenálban már készül a esarnok számára egy hatalmas gázfejlesztő gépe-zet a hozzátartozó sűrítő teplepel együtt.

Felszámoló bank.

Szabadka. A Szabadkán két év előtt alakult Alföldi Bank Részvénytársaság közgyűlése kimondta a felszámolást.

Vitás örökség.

Székesfehérvár. Nagy Sándor czezei milliomos mintegy kétmilliót kitevő va-gyonát jótékony célra hagyta. Székes-fehérvárnak a nagy örökségből mintegy félmillió korona jutott, amelyet azonban az oldalági rokonok megtámadtak s az összegből 45.000 koronát a maguk száma-ra követeltek. Az ügyvel rendkívüli közgyűlésen foglalkozott a törvényható-sági bizottság s arra a megállapodásra jutott, hogy egyezkedést köt a poróskódó rokonokkal, mert az ügy húzódása az igényelt összegnél nagyobb kárt jelentene a városnak.

A kis magyar kadét.

Szolnok. A szolnoki Tiszavidéki Új-ság írja: Janosó János szolnoki pénzügyi tanácsos a napokban fiával, Albinnal, a kismartoni katonai alreáliskola második osztályu növendékével utazott a Kassa—budapesti gyorsvonaton. A gyorsvonat egyik fülkéjében két román utazó ült, a kik tört német nyelven szidták és ösá-rolták a magyar katonát. A kis katona, aki már jól beszél németül, figyelmes lett erre a beszélgetésre és amikor az egyik vigévez azt mondta, hogy a magyar kato-nákból áll hadsereget mily könnyen

Kamatozó részvények. Utah arany és rézbánya

MÁR MOST FIZET A RÉSZVÉNYESEKNEK TIZENKÉT SZAZALÉKOT

Aki részvényeket vesz,

MINDEN HÓNAP 15-ÉN MEGKAPJA JUTALÉKÁT. — EGY RÉSZ-VÉNY ÁRA EGY ÉS EGYTIZENHATOD DOLLÁR.

Aki most vesz,

MÁR SZEPTEMBER 15-ÉN SZAZALÉKBAN RÉSZESÜL.

Vegyünk hamarosan, mielőtt a részvények ára emelkedik.

A UTAH ALLAMBELI ARANY- ÉS RÉZBANYATÁRSASÁG Utah állam leggazdagabb nemesfém-tartalmú bányáit bírja, szívesen küldünk mindenkinek tervrajzot a bányákról. A társaság nyolczszáz akeren felüli területet nevez a magáénak s a tervrajzból nemcsak a bányákat, de ezek-nek kiaknázási módját is látni fogja. Megmutatja a tervrajz a Brekon mérnök azt mondja, hogy az egyikegy milli dolláron felüli fémét tartalmaz. A társaság ezt a fémét a lehető legnagyobb gyorsasággal az olvasztóba szállítja és a szállítási alkal-matosságainál fogva tonnánként öt dollár t takarít meg.

Bebizonyíthatjuk

HOGY A RÉSZVÉNYEK JELENLEGI ÁRUKNÁL TÖBBET ÉRNEK, HOGY AZ OSZTALÉKOK NEMOKARA EMELEKEDNI FOGNAK S HOGY A RÉSZVÉNYEK ÁRA IS JOVAL EMELEKEDNI FOG.

Aki részvényt vesz, feltétlenül megduplázza a pénzt.

IRJON MINDJÁRT RÉSZLETEKÉRT. IRHAT MAGYAR NYELVEN IS.

EZ A CZIM:

Edward E. Richards & Co.

44 Broad Street,

New York.

TELEFON: 3155—56 Broad.

MAGYAR OSZTALY VEZETŐJE: TENNER GYULA.

TÖKE: 100.000 dollár. FELESLEG: 500.000 dollár

Elnök Sand. B. Price. Aleln. I. L. Peck. Pénzt. H. C. Shafer. Hely. pénzt. Jas. Blair jr.

SCRANTON SAVINGS BANK

120 és 122 WYOMING AVENUE,

SCRANTON, Pa.

Alapított 1867-ben

Alapított 1867-ben.

ÉSZAKKELETI PENNSYLVANIAK LEGRÉGBB TAKAREKPENZTARA.

Ez a bank elősegíti az embert a takarékoskodásban.

Kamatokat januárius 1-én és július elsején kifizeti.

BETÉTEK ELFOGADÁSÁRA SZOMBAT ESTE HÉT ÓRÁTOL NYOLCZIG NYITVA.

S. G. ROVNIANEK & CO.,

Amerikában a legnagyobb üzlet honi-és importált italok nagyban való elárul-tására.

Minden egyes megrendelésnél, ha a meg-rendelt italok ára legalább 10 dollár tesz ki, a szállítási költséget mi fizetjük.

PALINKÁK GALLONOKRA.

Jó fehér pálinka	\$2.00,	2.50,	3.00
Jó vörös pálinka	\$2.00,	2.50,	3.00
Legjobb gabonapálinka	\$2.00,	2.50,	3.00
Jamaikai rum	\$2.00,	2.50,	3.00
Köménymagos	\$1.50,	2.00,	2.50
Anízis	\$1.50,	2.00,	2.50
Tiszta spirítusz	\$2.50,	3.00,	3.50

AMERIKAI BOKOR GALLONJA.

Ohioi vörös	\$1.00
Ohioi fehér édes	\$1.25
Kaliforniai régi, savanyú	\$1.50
Kaliforniai muskatalyos	\$1.50
Kaliforniai tokaji	\$1.75
Kaliforniai 5 éves Port bor	\$2.00
Kaliforniai Sherry bor	\$2.00
Kaliforniai burgundi vörös	\$1.50

Az italokért járó pénz postautalvány-nyal vagy regisztrált leveleiben mindig re-küldendő.

AKI CSAK MEGKÖSZÖLT A MI TISZTA BORAINKAT ÉS PALINKÁINKAT, AZ SOHASEM BANTA MEG ÉS MINDIG LEGJOBBAN ÉS PONTOSAN KI VOLT SZÓLGÁLVA.

Tegyen egy próbarendelést és nem fogja megbánni soha. A leveleket így címezze:

S. G. ROVNIANEK & CO.,

318 THIRD AVE PITTSBURG PA.

SZABADALMAKAT

kiszikszól bel- és külföldön s azok eladását és értékesítését közvetíti

HERZOG ZSIGMOND

az Egyesült Államok szabadalmi hivatalában be-jegyzett szabadalmi ügyvivő és a budapesti kir-lyszék által megválasztott okleveles mérnök. 116 NASSAU STREET, NEW YORK. Este és vasárnap 955 Second Ave.

madták meg őket. Ayras Milán vasuti hivatalnok és Dörnyei Pál gyakornok erre szintén a revolverűkhöz nyultak és va-lóságos hősiességgel védtek meg a mag-yar beszédet és a magyar társaságot. Sajnos, több magyar könnyebben megse-besült. Végre sikerült a két hivatalnok-nak és Bruchsteiner Géza budapesti ke-reskedőnek a két főizkoszt leteperni és megkötözni. A csendőrök csak reggel négy órakor érkeztek meg a véres harc színhelyére. Addig távol voltak és a horvát banditákat épp ez bátorította fel a gaz támadásra.

A HALOTT ELBESZÉLÉSE.

Regény az amerikai életből.

„A Bevándorló” számára angolból fordította: Ligeti Imre.

(Tizenötödik folytatás.)

— De a játéknak a sorsa nem csupán egy embertől függ, — jegyeztem meg. — Talán. De jobb lenne, ha megállapodnánk valamely feltételekben. — Ninesenek feltételek. — De... — Nineset „de”... — Ön el akarja hagyni Croydent. — Miss Hollisterrel, — igen. — Hale nagy füstfelhőket ergetett szivarjából. — Ha tetszik, elmehet, — mondá. — Az ajtó kinyílt és Sutton nézett be. — Dr. Hale, nőre szükség van a telefonnál. — Ki kéri? — kérdeztem. — Sutton esodálkozva nézett rám. — Ki az, aki dr. Haleval akar beszélni? — ismételtém. — A rendőrfőnök, — mondá Sutton, s jelentőségteljesen nézett rám. — Hale felemelkedett. — Üljön le, — mondám. — Amint engedelmességet, Suttonhoz fordultam. — Mit akar a rendőrfőnök? — kérdeztem. — Hale felkelt, s székét elruga, dühös arezeal állt eliből. — Miesoda dolog ez! — kiáltotta. — Már unom ezt az ostobaságot. Ha nem eszupán henezegés a magaviselete, hát lőj-jön.

A revolvert feleltem, s amint ezt tettem, Hale szemembe nézett. — Álljon meg, — kiáltott, s visszasi-lyedt székébe. — Ismét Suttonhoz fordultam. — Mondja meg a rendőrfőnöknek, hogy dr. Hale önt utasította az üzenet át-vételére, — mondám. — Sutton kiment. — Szerettem volna, ha egy lépéssel kö-zelebb ment volna az ajtóhoz, — mon-dám komolyan Halehoz fordulva, aki kö-zel volt az összeeséshez. — Ha én lennék az ön helyén, én előnyben részesíteném a revolvergolyót a villamos szék felett. De ez izlés dolga, s önnök még van ideje vá-lasztani tetszése szerint. Ha Demarest in-dult volna kifelé, biztosítom, hogy nem engedtem volna neki választást. — Pár percig csendben ültünk, míg vég-re Sutton visszatért. — Nos? — kérdeztem. — A rendőrfőnök azt üzené, hogy két embert küldött ide Richard Duniston le-tartóztatása végett. — Jól van, Sutton, — mondá Hale szivar-ját rágesálva. — Nem egészen, — szóltam közbe. — Sutton vezesse Miss Hollister a főbejárathoz. Az előcsarnokban várjon vele, míg én lejövök. Miss Granson segíteni fog önnek. — Amint az ápolónő felé fordultam, Hale ismét felemelkedett székéből. — Nell! — dörmögte halk, fenyegető hangon, — ön nem... — Az ápolónő bizonytalanul tekintett egyik emberről a másikra. Rendkívül iz-gatottnak látszott. — Nell!

Közelebb ment a mosdóhoz, mely a szo-ba egyik sarkában állott. Ezen volt egy kaneső ivóvíz, s egy pohár. Amint felé-néztem, láttam, hogy valamit elővesz ru-hája zsebéből. — Én már kész vagyok, — mondá ko-moran, amint Halera emelte tekintetét. — Vétkeztem, — igen, — elkarhóztattam lelkemet önért, — de legalább nem fog-nak a villamos székbe ültetni. Ugy te-szek magam, mint ahogy ön ezzel a sze-gény leánnyal cselekedett. — Mialatt beszélt, a poharat félig vízzel töltötte meg, azután valami fehér port ürített a pohárba. — Nell! Nell! Az Isten szerelmére! — kiáltott Hale. — A folyadék eltűnt az ápolónő szájában. Az ágy felé tántorgott, de mielőtt azt el-érhette volna, térdreire roskadt. — Most már nem fognak kivégezni! — kiáltotta. — Örült vagyok, mint a többi páciensünk!

Demarest és Hale szemeltartva, Suttonnak segíteni akartam abban, hogy a szegény leányt az ágyra helyezzük, mi-dön az ablak megröppent. — Azután az ablak üvege esőrömpölve zúzódott be és egy kö repült a szoba pad-lójára. — Manvil megérkezett! — A kis házikó. — Egy újabb esőrömpölés hallatszott, s

egy újabb kődarab hullott a padlóra. Visszahátráltam az ablakhoz, s a füg-gönyt felvontam. A bombázás megszűnt, s a főbejárat felől cseppet hallatszott. Gyöngye mosoly játszadozott Hale ajkai körül. — Hívja fel az embereket ide, — szólt Suttonhoz. — Sutton rámnézett, de intésére kiment. Kik a látogatók? Manvil emberei, vagy a rendőrség? — Néhány pillanatig ismét minden cse-nes volt. Azután közeledő hangokat hal-lottunk. — Az ajtó megnyílt és két, atléta termetű idegen jelent meg a küszöbön. Ezeket Sutton követte. — Önök a rendőrségtől jönnek? — kérdezte Hale. — Mr. Fairfax jöttünk látni, — felel-te az emberek egyike. — Hale, még mindig mosolyogva, felém intett. — Ott van az emberük, — mondá. — Alátogatók kérdőleg néztek rám. — Önök azzal az emberrel jöttek, aki az ablakot betörte? — kérdeztem. — Igen. — Demarest és Hale arezán ismét a rémü-let kifejezése jelent meg. — Fel vannak fegyverkezve? — kér-deztem a látogatóktól. — Igen. — Jó! — mondám. — Lehetséges, hogy szükség lesz fegyvereinkre. Felkérem egyiküket, hogy maradjon vissza egy fél-óraig ez emberek őrzetére. A másik se-gítségemre lesz abban, hogy ezzel a hölgygel innen kijussunk. — Megmondtam önök, hogy mi nem akadályozzuk az ön eltávozását, — szólt közbe Hale. — Értsem önt tökéletesen, — feleltem. — Az éj meglehetősen sötét és én nem akarom magam kitenni azoknak az eshe-tőségeknek, melyek arra az esetre fenye-gténnek, ha az ön által küldött emberek bennünket utolérnének. Menjünk, Miss Hollister.

Miss Hollister nem látszott engem me-gérteni. Ki akartam vezetni karjánál fog-va, midőn figyelmemet felkeltette a ka-czagás, mely az ágy felől hangzott. Nell Granson térdelt a padlón, s vállai idege-sen rángatóztak. — Hirtelen hátra vetette fejét, s egy régi himnusz töredékét kezdte énekelni. Az-után szeméi hirtelen Hale szemével talál-koztak, s erre abbahagyta az éneklést. — Ismét Miss Hollister felé fordultam, s éppen sikerült valahogy rávennem arra, hogy felemelkedjen, midőn Nell Granson talpára ugrott, felém rohant, s mindkét kezével megragadta egyik karomat. Meg-próbáltam, hogy karomat erőszak hasz-nálata nélkül kiszabadítsam, de ez nem sikerült. — Önnel megyek, önnel megyek! — kiáltotta. — Hogy a rendőrség utban van a ház fe-lé, ahhoz kétség nem férhetett. Ha itt találunk és letartóztatnak... — Torkomban szorulást éreztem, s Miss Hollister erősen tartva, Nell Granson fe-lé fordultam. — Pusztulj! — kiáltottam róá türel-metlenül. — Te voltál az, aki... — A nő hiszterikusnak nevetett. — Igen, igen; együtt megyünk. — mondá. — Megkeressük elveszett lelkeink-et. Én jó leány voltam, mielőtt te meg-haltál, Jack. Én... — Nell Granson tehát megőrült. — De mégis nő volt, s bár gyűlöltem, — s bár féltém tőle, — láttam, hogy most teljesen tehetetlen állapotban van. Mit fog tenni ez a két gazember, ha egyedül hagyom őket vele?

Ha magammal viszem, akkor talán fel-gyógyulhat, és segíthet engem abban, hogy Demarestet az igazságszolgáltatás elé juttassam. — Hozza le őt magával, — le a kapu-hoz, — mondám az egyik embernek, aki Miss Hollister karjánál fogva elvezette. — Egy perczel később kiszabadítottam magamat Miss Granson karmai közül. Miss Hollister leveztem a kapuhoz. Az idegenek egyike Gransonnal és Suttonnal követett. — Kinyitottam a kaput, s kiléptünk. Alig tettük lábunkat a kapu előtt elérülő té-rségben levő pázsitra, midőn lódobogást hallottunk, s egy kocsi közeledett azon az uton, mely az országúttól a szanató-riumhoz vezetett. — Ez a rendőrség! — kiáltott Sutton. — Akor szaladunk kell! — mondám Miss Hollister karjaimba emelve. — Sutton Nell Gransont kapta fel, s az idegen vezetett bennünket azon hely felé, ahol Manvil barátaival várokozott reánk. Ott Manvil szívélyes üdvözléssel foga-dott. — Elhozza? — kérdezte aggodalmasan. — Igen. Miss Hollister és ápolónőjét is. Mindketten megőrültek. — Manvil ajkát egy káromkodás hagyta el. Azután színet következett.

— Mit csináljunk a másikkal? — kér-dezte. — Nem hagyhattam velük. Azonkívül még hasznát vehetjük. Hová akar vezet-ni bennünket? — Amott van egy kocsi, mely reánk várakozik. Menjünk. — Engedje meg, hogy segítsen önt, Mr. Fairfax, — mondá egy nyugodt hang vállaim mögött. — Idegeim anélkül is túlfeszült állapot-ban voltak, s ez a hang még jobban meg-döbentett. — A beszélő Freydel tanár volt. — Megfogta Miss Hollister egyik karját, s én a másikat. — Én elmegyek, uram, — mondá Sut-ton. — Megpróbálom, hogy a rendőrsé-get félrevezessem nyomunkról. — A rendőrség! — kiáltott fel Manvil. — Igen, — feleltem. — Felfedezték, hogy én Richard Duniston vagyok. — Az örögre! — dörmögte Manvil. — Sutton eltűnt. Manvil vezette az utat a kerítés felé, mely körülvette a szanató-rium telepét. Én és a tanár támogattuk Miss Hollister, míg az idegen Gransonn-al követett. — Amint a kerítéshez értünk, láttam, hogy az uton egy nagy kettős ülésű fed-tett hintó áll, s azonkívül egy kisebb könnyű kézi kocsi. Mindegyik kocsi két ló volt befogva. A két nő csakha-mar kívül volt a kerítésen, s mindegyi-künk elfoglalta helyét a kocsiban. — Én az első ülésre kerültem. Mellettem egy ember ült, aki a gyeplőt fogta, s fo-gai között égő szivart tartott. Tulságos sötét volt ahhoz, hogy arezát felismerhet-tem volna. — Hello, Dick! — mondá nyugodtan, amint mellett elhelyezkedtem.

(Folytatása következik.)

Megfogtam a kezét, mely a gyeplőt tar-totta, s melegen megráztam. — Derék, öreg fickó, — mormogtam. — Az ember Crandall volt; társam, aki épp most érkezett meg Európából. — Előre, indulj! — kiáltott a lovakra. — Ostorsuhogás hallatszott, s a kocsi megindult. — A tajtékkal borított, nemes vérű lovak gyorsan haladtak az esti homályban. — Kik vannak a másik kocsiban? — kérdeztem Manvilhoz fordulva. — Buchner, Freydel és Jim Waller, az ember, aki önel jött ki a házból. De ki ez a Freydel? — Nem ismeri őt? — Nem én. Az állomáson találkoztam vele. Anyám azt mondja, hogy önnök egy barátja. — Most már, ugy látszik, — feleltem. — Van valami érdeklődésében, melyet nem értem teljesen. Bizonyos, hogy az ő segítségével nélkül Miss Hollister nem hoz-hattam volna ide. — Anyám is ugy gondolta, — mondá Manvil röviden, s többet nem beszéltünk. — Mióta Miss Hollister szobámba lépett, egyetlen hangját sem hallottam. Széké-sünk alatt nem tanusított semmi ellentál-lást, de magatartása olyan volt, mintha mély álomba volna merülve. — Ellenben Nell Gransonnak gyakran vol-tak hisztérikus nevetési rohamai, és sokat beszélt összefüggéstelenül. Egyszer azon-ban olyan jeleket kezdett elárulni, mint-ha a rémület szállotta volna meg. Meg-próbálta kétszer, hogy a kocsiból kiugor-jon, és Manvil, dacára nagy erejének, alig bírta ebben megakadályozni.

(Folytatása következik.)

MEGBIZHATÓ BANKÁROK.

E rovat alatt oly bankcégeket nevezünk meg, amelyekhez honfitársaink bátran fordulhatnak pénzküldés vagy penzbetétek céljából.

NEW YORK ÁLLAM.

KNAUTH, NACHOD és KÖHNE, 15 William street, New York.
KISS EMLI, 104 Second Ave., New York. Tíz év óta fennáll.

NEMETH JANOS, 457 Washington street, New York.

ROSETT MORITZ, 197 Stanton Street, New York. Alapított 1879-ben.
Pénzküldések és hajójegyelírások.
Fiókirodák: 145 Montgomery street, Jersey City, N. J., 447 State street, Perth Amboy, N. J., 22 N. Main street, Wilkesbarre, Pa., 141 Federal street, Youngstown, O.

SCHWABACH MAGYAR BANKHÁZA, 1431—1 Avenue, a 74-ik utca közelében.
Pénzküldéseket gyorsan és biztosan eszközöl. Hajójegyket minden vonalra árusít. Közjegyzői okiratokat kiállít és hitelesített.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.

B. HENDLER, successor to A. HENDLER SON & Co., Cassandra.
Pénzküldések Magyarországra és Euró-pa bármely részébe olcsón, gyorsan és biztosan. Hajójegyket az összes vonalokon az ó-hazába sehol olcsóbban nem kaphatók.

FIRST NATIONAL BANK, Első Nemzeti Bank, Minersville.
Alapítóke \$500,000.00, tartalékalap és szét nem osztott nyeresém \$75,000.00. Elnök Charles R. Kear, pénztáros Harry F. Potter.

KAIL G. ARPAD, Uniontown, Pa.
Amerikai és hazai ügyek elintézése. Köz-jegyzői hitelesítés. Pontos pénzküldés.

FIRST NATIONAL BANK, Első Nemzeti Bank, Leechburg.
Összes tőke \$450,000.00. Bankbetéteket elfo-gad. Pénzküldés és hajójegyiroda.

SCRANTON SAVINGS BANK, Scranton, 120—122 Wyoming Ave.
Tőke 100,000 dollár. Főlegesen 500,000 dollár. Északkelet-Pennsylvaniaiak legregibb takarékpénztára.

OHIO ÁLLAM.

THE BRIDGEPORT BANK & TRUST COM. PANY, Corner Main and Lincoln Avenue, Bridgeport, Ohio.
Pénzt kamatoztat, küld az ó-hazába. Hajójegyket elárúsít minden vonalra. Hazai ügyeket gyorsan és jutányosan elintézi.
PAPP MIKLÓS, 3929 Lorain Ave., Cleveland, Ohio.

Allamilag engedélyezett hajójegy-, pénzküldés és közjegyzői iroda.
PERCEZEL LAJOS, 532—534 Pearl street, Cle-veland.

WISCONSIN ÁLLAM.

MERCHANTS AND SAVINGS BANK, Keres-kedelmi és Takarékbank, Kenosha.
Wisconsin állam felügyelete alatt. H. B. Robinson elnök. Tőke \$25,000. Elad hajójegy-keket minden vonalra. Pénzket elküld a világ bármely részébe. Takarékbetéteket elfogad.

NEW JERSEY ÁLLAM.

RIZSAK JANOS, 127 Second street, Passaic.
Pénzküldés és hajójegyket. Bármennyű okira-tokat elkészít.
JOSEPH MAJOR MYERS, Phillipsburg és Alpha.
Pénzküldés, hajójegyiroda és közjegyzői hi-vatal.

WARADY LAJOS, 449 S. Broad St., Trenton.
Pénzküldés és hajójegyüzlete. Házak, telkek vétele és eladása.
NEMETH JANOS, new yorki bankár, passaic-i fiók pénzküldés és hajójegy-üzlete: 150—2 street, Passaic.

SZABO LAJOS, Chrome.
Pénzküldés. Hajójegyiroda. Tanács és utba-igazítás ingyen. A vidék egyedüli magyar köz-jegyzője.

CONNECTICUT ÁLLAM.

BANDRÉ ANDRÁS, 606 Postwick Ave., Bridge-port.
Pénzküldéseket gyorsan és pontosan közvetít, hajójegyket a legjobb vonalakra árusít, köz-jegyzői okiratokat kiállít és hitelesített. A sa-ját házában lakik.

INDIANA ÁLLAM.

INDIANA TRUST AND SAVINGS BANK, 3338 Mich. Avenue, Indiana Harbor.
Pénzt kamatoztatásra elfogad, pénzküldése-ket eszközöl az ó-hazába gyorsan és biztosan. Hajójegyket minden vonalra. Közjegyzői hivatal. Telkeket elad és házépítésre kölcsönöket előlegez.

Pres.: Joseph Soisson. Cashier: E. R. Flote.

THE YOUGH NATIONAL BANK

of CONNELSVILLE, Pa.
Ez a nemzeti bank minden betét után 4 száze-keket fizet. A connelsvillet és környékbeli ma-gyarság figyelmébe ajánljuk.

HUNFALVY HUGÓ

HITES ÜGYVÉD ÉS JOGTANÁCSOS,
közjegyzői hivatal.
Iroda a főpostával szemben.
231 BROADWAY, New York City.

WARADY LAJOS

Hazai peres és katonai ügyek pontos elintézése.
PÉNZKÜLDÉS AZ Ó-HAZÁBA.
Az összes hajóvonalak képviselője.
HAZAK VÉTELE ÉS ELADÁSA.
Magyar közjegyző.
449 S. Broad St., Trenton, N. J.

Yorkville kávéház
ÉS MAGYAR ÉTTEREM
a new yorki magyarság kellemes találkozóhelye.
1528 MASODIK AVE., NEW YORK.
(A 79. és 80. utca között.)
Telefon: 1542 Lenox.
Tulajdonos: M. LEINWANDER.

GUTTMAN J. és TSA
a Nyugat első magyar könyvkereskedése
Imakönyvek, regények, történelmi munkák és minden egyéb könyvek, hazai donányzások, szepi paprika, lipói túró, magyar szilvák, vár elárúsítása nagyban és kicsinyben. Jutá-nyos árak. Postai megrendelések pontosan esz-közöltenek.
PEDLEBÉREKNEK KÜLÖN KEDVEZMÉNYEK.
Minden megrendelés így czímzendő:
J. GUTTMAN & CO.,
380 WEST DIVISION STREET,
CHICAGO.

A BEVÁNDORLÓ NYOMDÁJA
Eivállal jutányos árak mellett bármily nyomdai munkát. Újságtól kezdve névjegyig.
ALAPSZABÁLYOKAT A LEHETŐ LEGOLCSÓBBAN KÉSZITÜNK.
Aki szép, izléses munkát akar, forduljon hozzánk.
Videki megrendelések pontosan eszközöltetnek.
♦♦♦♦♦ A BEVÁNDORLÓ NYOMDÁJA ♦♦♦♦♦
153 East 4th Street, New York.

Aki meggazdagodni akar, vásároljon HÁZHELYET Paterson gyárváros közelében.
FELVILÁGOSÍTÁSSAL KÉSZSÉGESEN SZOLGÁL A FŐIRODA:
REALTY & COMMERCIAL COMPANY
26 Cortland Street New York.

RIZSAK JANOS KÖZJEGYZŐ
MAGYAR PÉNZKÜLDŐ ÉS VÁLTÓINTÉZETE
127—2-ik UTCZA, PASSAIC, N. J.
PÉNZT a legpontosabban és lehetőleg leggyorsabban küld az ó-hazába. Az összes hajótársulatok meghatalmazott képviselője.
MINDENNYELÜNK közjegyzői okiratok szakszereiben kiállítat-nak és konzultációsulag hitelesítetnek. Jogi, katonai és telekkönyvi ügyekben pontossággal járok el.
REAM BIZOTT ÜGYEKBEK pontosan és lelkiismeretesen járok el.
AZ UTASOKAT SZEMÉLYESEN ELKISEREM A HA-JÓHOZ.
UTBAIGAZÍTÁST, felvilágosítást és tanácsot INGYEN adok.
FŐKÖZLETEK:
ALPHA, N. J. FRANKLIN FURNACE, N. J.
WHARTON, N. J. SOUTH BETHLEHEM, PA.

LEGOCSÓBB és LEGBIZTOSABB
HAJÓJEGYVÁSÁRLÁSRA, PÉNZKÜLDÉSRE
SCHWABACH ÉS FIA
KÉT MAGYAR BANKHÁZA
1225 FIRST AVENUE, NEW YORK 1431 FIRST AVENUE,
a 66-ik utca sarkán. a 74-ik utca közelében.

KAIL G. ARPAD
BANK ÉS HAJÓJEGYÜZLETE
— Alapított 1890-ben. —
Közjegyzői iroda ugy hazai, mint ameri-kai ügyek elintézésére. Pénzküldés az ó-hazába hetenkint kétszer, a legponto-sabban és legolcsóbban.
UNIONTOWN, Pa., W. MAIN STREET.

Második rész

V

"A Beván"

VI. EVFOLYAM. 71. szám.

Panna asszony gyásza

Írta: Semsey Árpád, (New Salem.)

Lágy a lenge szellő, kékes szürke az égbolt,
Mezei virágtól illatozik a lég,
Ébred a természet és felkelő napja
Piros sávokat fest kelet égboltjára.

A gazda már felkelt s itatja két lovát,
Melyek prüszköléssel hálálják jóságát.
A kis menyecske is bekötötte kontyát
És már fejni akar, keresi a sajtárt.

S napsugár sem csillan még torony
keresztén
S Nagykökény községben ébren van minden.

Felhangzik a dal is, leány, legény dal,
Az öreg is mosolyg, mert jól aludt val.

Csak Panni nem mosolyg, a szép szőke
Panna,
Kinek egy hét előtt volt a lakadalma.
Az üdítő álm kerülté szeméit,
Nehéz gyöngyös könnyek áztatták
párnáit.

S hiába öleli, vigasztalja Miska,
Csitítja, csókolja karjaiba zárva,
Hiába szerelme s annak minden lángja,
Nem nyílik mosolyra Panni piciny szája.

Ne sirj annyit Panni, Panni, szívem
Panna,
Nem kell azt siratni, aki meg sincs halva,
Megsegít az Isten, a jót el nem hagyja,
S én is visszatérek két, három tavaszra.

Mához egy évre már nem lesz adósságunk,
Következő évben új lesz már a házuk,
Jobb szekérre, lóra tetejéből futja...
S többé nem választ el, csak a sir kapuja.

Meghalok én addig, zokogott a Panna
S zokogva borult rá Miska két vállára.
Miska sem állja meg, könny gyűlik
szemébe,

S hol arcuk összeér, összefolynak egybe,
Zörögnek az ajtón — a komák jönnek:
Friss cipőt az utra hoztam kigyelmednek.
En meg egy üveg bort, abból a javából...
Ejnye isten adta, — csak nem vagytok
vajból?

Nézzed csak, hogy bögnek, mint a rívós
kőlykök,
Elhallgattok rögvést, mert ha nem, hát
lovók!

De bizony kigyelmed fogja be a száját,
— Biztatja kománé az élete párját.

Érti is kigyelmed, mit tesz az szétmennél,
Mikor még a mézet sem tudták leszedni,
S kerekded orcáját kötényébe rejti,
Ugy tesz, mintha sirna, s szeméit dörzsöli.

S azt' jó a bal szomszéd, utána a jobbik,
Eljönnek a szülők, a timár és Popik,
Csődül az asszony nép, hiszen hogyné
jönne,
Amerikában van mindannyinak férje.

Férjüknek üzenni, bizony az csak illen,
Már jót, avagy rosszat, amelyiké milyet,
Mondd meg az urannak, — kezdi

Veres Márta —
Létepem a bőrét, hogy ha nem jó haz,
Pénzt nem küld, bitangol. Mással él a
hütlén,

Engem pedig itt hágy gyászos özvegy-
ségben.

Vigasztalódd te, jegyzi meg a Borcsa,
De a Veres Márta sem marad adósa:
Nem vagyok én olyan, mint te!
Nem élek én százzal, mint te!

Falunak a legénységét,
Ifjuságát és vénségét,
Magamhoz rem csalogatom,
Pálkával nem itatom.

S pörül az asszony nép, a rokonok sirmal,
Bámul a sok gyerek, a férfiak isznak.
Miska is velük tart, iszik keservébe;

Az anxi-ember.

Bejártam én a világot
 S ebben sok anxi igazol.
 Mert én rögtön anxiot irtam,
 Ha megfordultam valahol.
 De mert időben szűken voltam,
 — Bár furcsa egy kis állapot —
 A Lidon... vízben, fürdés közben,
 Ugy irtam a sok lev. lapot.

A Garda-tónál voltam másnap,
 S hogy megtudja ezt a világ:
 Ott gyorsan utnak indítottam
 Egy nagy anxi-ármádiát.
 Expresszünk meg sem állt Bresciában
 — De én nevettem egy nagyot,
 S a posztkiszlikbe menetközben
 Czéloztam be száz lev. lapot!

Harmadnap én már Svájcban voltam
 És vígan másztam a hegyet.
 — Hogy fognak otthon irigyelni...!
 Lelkem örömtől remegett.
 S idóm bár szűkre volt kiszabva,
 Invencióm el nem hagyott:
 — A vezetőmnek hátán irtam
 Vagy másfélezer lev. lapot!

Innen Calais-ig meg sem álltam...
 Mert értem én a csizót!
 S La Manche-csatornát átrepülni,
 Magával vitt nagy Bleriót.
 De itt sehol sem volt posztkiszli,
 S biz ez szomorú állapot,
 — Tengerbe dobtam, zárt palackban,
 Vagy másfélezer lev. lapot!

Megfogyva bár, de meg is törve,
 Végül mégis itthon vagyok.
 De óh, az ut következményi
 Felettből súlyosak s nagyok!
 Most... irógörcsben fekszem itthon
 — Biz' ez szomorú állapot! —
 S irógörcsös kezemmel többé
 Nem írok ért már lev. lapot!

Más világban.

Irta: Pakots József.

I.

A Promenade des Anglaise-n pillantotta meg. Nyugtalanul lóbálta a fehér ernyőjét és nyilván unatkozott. Egy drótonjáró vén angol kísérte.

Mádéfalvy Imre mikor meglátta a szép Solyomnét, igyekezett eltűnni a világos női ruhák és tarka kalapok közt. Szinte menekült. Félt ettől az aranyszőke haju, kékszemű asszonytól, aki úgy gyászolta meg az urát, hogy talpig fehér ruhába öltözött. Pesten, a társaságban azt beszélték, hogy Solyom Gáborné, mikor hírül hozták, hogy férje a szanatóriumban meghalt, mosolyogva mondta:

— Ma másodszor lettem menyasszony. Most már élni fogok. Eljegyzem magam az élettel.

S a temetés után azonnal fehér ruhába bujt. Attól fogva nem is látták más ruhában. Egy francia leánynyal, aki hasonlított is hozzá, végigkóborolta Európát, fürdőről-fürdőre szökött s mikor legkevésbé várták volna, eltűnt.

De esodálatos híre volt azért. Tisztes asszonynak tartották. A nyári gavallérok, akik körülrajongták, időnként váratlanul szétrebbentek mellőle. Ilyenkor egyegy vén, veszélytelen gavallér került a különös asszony mellé. E mellett unatkozott aztán egy pár hónapig. Átszálló gavallérjai nem voltak. Arra, hogy csak egyik udvarlója is átkísérte volna valamelyik fürdőből a másikba, nem volt példa.

— Kár, hogy bolond ez a szép, fehér asszony! — mondták a férfiak.

Mádéfalvy Imre még leánykorából ismerte Solyom Gábornét. Akkor talán még gyűlölte is. Mert szivtelen leánynak hitte és számítottak. Később sajnálta. A beteges, élőhalott Solyom Gábor feleségét lehetetlenség is volt nem sajnálni.

És most, hogy a nizzai sétányon, meszsze idegenben, találkozott vele, úgy érezte, hogy fél ettől az asszonytól.

Sietett a szállására. A Hotel de la Méditerranée-ban lakott egy barátjával, akivel itt akadt össze. Ahogy a lépcsőkön felment, megdöbben. Solyom Gábornét találta magával szemközt. Idegesen nyúlt a kalapjához és bosszusan köszöntötte.

A szőke nő felkacagott. Bizalmasan ragadta meg a kezét és vonszolta magával.

— Boesánat uram — mondta valami francia kiejtéssel — ön tévedésben van. Mindjárt észreveszi. Jöjjön csak!

És vitte vissza a faszorba. Mádéfalvy Imre nem értette a dolgot. Egyszerre csak azt látta, hogy két Solyom Gáborné áll előtte s hogy mind a kettő kacag. Hátul a vén angol igyekezett minél komolyabb arcot vágni.

